القرآن الكريم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانہ ترجمہ

مولف:- ڈاکٹر محمد دین

اِلَيۡهِ يُرَدُّ عِلۡمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخۡرُجُ مِنۡ ثَمَرٰتٍ

دَ ده طرف ته | واپس ګرځولے شي | علم | دَ قيامت | او نهٔ راوځي | هيڅ ميوه

دَ قيامت دَ علم حواله صرف الله تعالیٰ طرف ته ورکيدے شي ، او کومه ميوه چه دَ خپلو غلافونو

مِّنۡ اَكۡمَامِهَا وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ اُنۡثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلۡمِهٖ ؕ وَيَوۡمَ

له خپلو غلافونو نه | او نهٔ حامله کيږي | څوک ښځه | او نهٔ زيږوي ماشوم | مګر دَ ده په علم | او په کومه ورځ چه

نه راوځي يا کومه يوه ښځه چه حمل اخلي يا چه بچے راوړي نو دا ټول هغهٔ ته معلوم دي او په کومه ورځ

يُنَادِيۡهِمۡ اَيۡنَ شُرَكَآءِىۡ ۙ قَالُوۡۤا اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنۡ شَهِيۡدٍ ۴۷

آواز به وکړي دوي ته | کوم ځائے دي | زما شريکان ؟ | دوي به ووائي | مونږ تا ته عرض وکړو | چه نشته له مونږ نه | څوک ګواه .

چه الله آواز وکړي چه (نن) زما هغه شريکان کوم ځائے دي ؟ دوي به ووائي چه مونږ عرض وکړو چه مونږ ته هيڅ خبر نشته

وَضَلَّ عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا يَدۡعُوۡنَ مِنۡ قَبۡلُ وَظَنُّوۡا مَا لَهُمۡ

او ورک به شي | له دوي نه | هغه څهٔ | چه دوي به بلل | له دے نه وړاندې | او خيال به کوي | چه نشته دوي لپاره

او پخوا چه به يے دَ کومو معبودانو عبادتونه کول هغه ټول به ترے نه ورک شي ، او پوهه به شي چه اوس دَ

مِّنۡ مَّحِيۡصٍ ۴۸ لَا يَسۡـَٔمُ الۡاِنۡسَانُ مِنۡ دُعَآءِ الۡخَيۡرِ ۡ وَاِنۡ مَّسَّهُ

څهٔ خلاصے | نهٔ ستړے کيږي | انسان | له غوښتلو | دَ خير نه | او که چرے | ورسيږي ده ته

خلاصي ږغ هو دَ ګوه نشته . انسان دَ خير په دُعا غوښتلو نهٔ ستړے کيږي . او که چرے څهٔ تکليف

الشَّرُّ فَيَـُٔوۡسٌ قَنُوۡطٌ ۴۹ وَلَئِنۡ اَذَقۡنٰهُ رَحۡمَةً مِّنَّا

تکليف | نو مايوسه | نا اُميده (شي) | او که چرے | مونږ وڅکولو ده ته | رحمت | له خپل طرف نه

ورته ورسيږي نو بيا مايوسه او نا اُميده شي . او که مونږ ورته دَ خپل رحمت خوند ترڅلے کړو

مِنۡ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ لَيَقُوۡلَنَّ هٰذَا لِىۡ ۙ وَمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ

پس له دے تکليف نه | چه رسيدلے وو ده ته | نو دے وائي چه | دا (خو) | زما حق دے | او زهٔ ګمان نه کوم | چه قيامت

دَ يو داسے مصيبت نه پس چه پرے راغلے وو ، نو بيا وائي چه دا خو زما خپل حق وو ، او زهٔ دا نهٔ ګنړم چه قيامت

قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنۡ رُّجِعۡتُ اِلٰى رَبِّىۡۤ اِنَّ لِىۡ عِنۡدَهٗ لَلۡحُسۡنٰى ۚ

به قائم شي | او که چرے | زهٔ بيرته وګرځولے شم | خپل رب طرف ته | بيشکه | ما دَ پاره | دَ ده سره به | ښهٔ حالت وي

راتلونکے دے ، که زهٔ هډو خدائے ته واپس وُرسولے شوم نو زما به هلته هم ښکلے برخه وي .

فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِمَا عَمِلُوۡا ۡ وَلَنُذِيۡقَنَّهُمۡ مِّنۡ عَذَابٍ

پس مونږ به وښايو | هغه خلقو ته | چه منکر دي | هغه څه چه دوي به کول | او مونږ به وڅکوو دوي ته | يو عذاب

خو مونږ به کافرانو ته دَ هغوي ټول کارونه (يو په يو) په ګوته کړو ، او دَ سخت عذاب مزه به ورته

غَلِيۡظٍ ۵۰ وَاِذَاۤ اَنۡعَمۡنَا عَلَى الۡاِنۡسَانِ اَعۡرَضَ وَنَاٰ

ډير سخت | او هر کله چه | مونږ انعام وکړو | په انسان | نو دے مخ واړوي | او بدله کړي

وڅکايو . او څهٔ وخت چه مونږ يو انسان ته نعمتونه وبخښو نو دے مخ واړوي ، او ده ده

بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

خپل اړخ ته | او هر کله چه | ورسیږي دده ته | تکلیف | نو دعا ګانې کوي | اوږدې | ووایه | آیا کتلي دي تاسو

او چاړ باسي، او څه وخت چه (ده ته) تکلیف ور ورسیږي نو بیا اوږدې اوږدې دعاګانې کوي (اے نبي!) ته ورته ووایه چه پوهه

اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ

که چرې وي هغه | د الله د طرف نه | بیا | انکار وکړې تاسو | د هغه نه | نو څوک زیات ګمراه دے | له هغه چانه | چه وي دے

م پوهه کړې چه که دا کتاب د الله د طرف نه راغلے وي او تاسو ترې انکار وکړي نو د هغه سړي نه څوک ګمراه به څوک وي چه دومره

فِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

په مخالفت کښې | د لرې | ډیر زر به موږ وښایو دوی ته | خپلې نخښې | په دنیا کښې | او د دوی په نفسونو کښې

اوږد مخالفت کښې پروت وي. موږ به دوی ته خپلې نخښې په خوا وشا دنیا کښې هم وښایو او د دوی په خپل ذات کښې هم ته

حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ؕ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

ترڅو چه | واضحه شي | دوی ته | چه دا (خبره) | حق دے | آیا کافي نه دے | ستا رب

م، ترڅو چه دا به ورته ثابته شي چه دا کتاب حق دے. آیا ستا د رب دا خبره کافي نه ده چه

اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ

چه دے | په هر څیز باندې | ګواه دے | واورئ! | یقیناً دوی | په شک کښې (پراته دي)

هغه پخپله په هر څیز باندې ګواه دے. یاد ساته چه دا خلق خپل رب نه د مخامخ کېدو

مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ؕ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿٥٤﴾ ع ٢٠

د ملاقات | د رب خپل نه | یاد ساته! | بیشکه دے | په هر څیز | احاطه کوونکے دے

په حقله شکمن دي، (خو) یاد ساته چه هغه د هر څیز نه راچاپېره دے.

سُوْرَةُ الشُّوْرٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سوره شورى په مکه کښې نازل شوې او | شروع کوم د الله په نوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښې ۵۳ آیتونه او ۵ رکوع ګانې دي

د الله په نوم شروع کوم چه ډیر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ

حٰمٓ | عٓسٓقٓ | دغه شان | وحي کوي | ستا طرف ته | او د هغو طرف ته | چه وړاندې له تانه وو

حٰمٓ عٓسٓقٓ دغه شان تا ته او ستا نه وړومبو (پیغمبرانو) ته الله تعالیٰ چه غالب

اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٣﴾ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

الله | چه ډیر زبردست | حکمت والا دے | هم د ده دي | څه چه | په آسمانونو کښې | او څه چه | په زمکه کښې دي

د حکمتونو خاوند دے وحي رالیږلې ده. ټول د ده مال دے هرڅه چه په آسمانونو او په زمکه کښې دي

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

او دے | ډیر اوچت | ډیر لوئے دے | نزدے دي | چه آسمانونه | وچوي | د خپل بره نه

او دے ډیر اوچت او ډیر لوئے دے، کیدے شي چه آسمانونه د بره نه راماتې شي

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ

او فرښتې | تسبیح وائي | تعریف سره د رب خپل | او بخښنه غواړي | د هغه چا د پاره

او فرښتې د خپل رب تسبیح د حمد سره لګیا دي وائي ، او د زمکې د ګډو د پاره

فِي الْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑤ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

چه په زمکه کښې دي | واورئ! | بیشکه | الله | هم دے چه | بخښونکے | مهربان | او هغه خلق چه | نیولي ئې دي

بخښنه غواړي ، یاد ساته چه الله تعالیٰ بخښنه کوونکے رحم کوونکے دے . او چا چه د خدائ نه

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَآ اَنْتَ

د ده نه سیوا | دوستان | (هم) الله دے | نګران | په دوی باندې | او نه یې ته

سیوا ځان له نور کارسازي نیولي دي الله هغوئ پخپله وینې کوري ، او ته د هغوئ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑥ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

په دوی باندې | ذمه وار | او دغه شان | مونږ وحي وکړه | ستا طرف ته | قرآن | په عربي ژبه کښې

ذمه وار نه یې . او هم دغه شان مونږ تا ته قرآن په عربي ژبه کښې درکړے دے

لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ

چه ته ئې ووېروې | د مکې خلق | او هغه څوک | چه د دې نه چاپیره دي | او ته ئې ووېروې | له ورځې د جمع کېدلو نه

چه ته د مکې او د ګیر چاپیره (علاقو) خلق ووېروې ، او د قیامت د ورځې نه ئې ووېروې

لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ⑦ وَلَوْ شَآءَ

چه شک نشته په دې کښې | یوه ډله به | په جنت کښې (وي) | او یوه ډله به | په دوزخ کښې (وي) | او که چرې غوښتلے

چه د هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته یو ټولے به په جنت کښې او بل به په دوزخ کښې شي . او که الله تعالیٰ ته منظور

اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ

الله | نو ضرور به ئې جوړ کړي وو دوی | هم یو اُمت | او لیکن | دے داخلوی | هغه څوک چه دے ئې غواړي

وے نو دوی ټول به ئې (په زور) په یوه لاره روان کړي وو ، خو هغه چه د چا په حقله وغواړي نو د خپل رحمت

فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ⑧ اَمِ

په خپل رحمت کښې | او ظالمان (چه دي) | نشته د دوی د پاره | څوک دوست | او نه څوک مددګار | آیا

(د سوری) لاندې ئې راولي او د ظالمانو هیڅوک ملګرے او مددګار نشته ، آیا

اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ

دوی نیولي دي | د ده نه سیوا | (نور) دوستان | پس هم الله دے | کارساز | او هم دے به | ژوندي کوي

دوی د الله تعالیٰ نه سیوا نور څوک کارسازي ځان له نیولي دي ؟ نو د هر چا کارساز (صرف) الله دے او هم دے به

الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑨ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ

مړي | او دے | په هر څیز باندې | قادر دے | او هغه څه چه اختلاف وکړو تاسو په هغې کښې | د څه څیز

چه مړي ژوندي کوي او هم دے دے چه په هر څیز قادر دے او تاسو چه په کومه خبره کښې اختلاف کوئ

فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ڰ وَاِلَيْهِ

نو دَ هغې فیصله | الله سره دهٔ | هم دا الله | زما رب دے | هم په دهٔ | توکل کړے دے ما | او دَ دهٔ طرف ته

نو دَ هغې فیصله فقط دَ الله په حواله ده. هم دغه الله زما رب دے زهٔ په دهٔ توکل کوم او هم دهٔ ته

اُنِيْبُ ۝۱۰ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ جَعَلَ لَكُمْ

زهٔ رجوع کوم | پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے دے | دهٔ جوړے کړے | تاسو دَ پاره

رجوع کوم ، دے دَ آسمانونو او دَ زمکے پیدا کوونکے دے ، هغهٔ تاسو له ستاسو دَ

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ۭ

خپله له تاسو نه | جوړے | او له څاروو نه | (هم) جوړے | دے بښوروی تاسو | په دے کښے

خپل جنس نه جوړے پیدا کړی دی او دغه په څاروو کښے ئے جوړے سازے کړی دی چه دَ دے په ذریعه ستاسو نسل

لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝۱۱ لَهٗ مَقَالِيْدُ

نشته | په شان دَ دهٔ | څهٔ څیز | او دے | آوریدونکے | بینا دے | دهٔ سره دی | کنجیانے

بښوروی، دَ دهٔ په شان هیڅوک نشته ، او دے هر څهٔ آوری او هر څهٔ وینی گوری ، دَ آسمانونو او دَ زمکے

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ

دَ آسمانونو | او دَ زمکے | دے فراخه کوی | روزی | چا دَ پاره چه | دے وُغواړی | او تنگوی

کنجیانے دَ هغهٔ په اختیار کښے دی. هم دے دَ چا رزق چه وغواړی فراخه کوی او دَ چا چه وُغواړی تنگوی ئے.

اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۱۲ شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا

بیشکه دے | په هر څیز باندے | پوهه دے | دهٔ مقرر کړل | تاسو دَ پاره | له دین نه | هغه څهٔ

او بیشکه دے په هر څهٔ ښه پوهه دے. (الله تعالیٰ) تاسو دَ پاره هغه دین مقرر کړے دے، دَ کوم

وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ

دَ کوم چه حکم ورکړو دهٔ | نوح ؑ ته | او هغه څهٔ | چه وحی مو وکړه | ستا طرف ته | او دَ کوم حکم چه مونږ ورکړو

حکم چه دهٔ نوح ؑ ته ورکړے وو ، او دَ کوم حکم چه مونږ تا ته درکړے دے او دَ کوم حکم چه مونږ

اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا

ابراهیم ؑ | او موسیٰ ؑ | او عیسیٰ ؑ ته | چه قائم وساتئ | دین | او اختلاف مه کوئ

ابراهیم ؑ ، موسیٰ ؑ او عیسیٰ ؑ ته ورکړے وو (هغه دا دے) چه تاسو په دین باندے قائم وسیږئ، او اختلاف په کښے

فِيْهِ ۭ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ۭ اَللّٰهُ

په دے کښے | گران بښکاری | مشرکانو ته | هغه څهٔ چه | بلئ تاسو دوئ | هغې ته | الله

مه کوئ ، مشرکانو ته دا خبره ډیره گرانه ښکاری کومه ته چه ته هغوئ رابلے . هم الله تعالیٰ

يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ۝۱۳

غوره کوی | خپل ځان ته | هغه څوک چه | دے وغواړی | او هدایت ورکوی | خپل طرف ته | هغه چا ته چه رجوع وکړی

څوک چه وُ غواړی (دَ خپلے لارے دَ پاره ئے) غوره کړی، او هر څوک چه دَ دهٔ طرف ته رجوع کوی هغهٔ ته دَ خپل ځان طرف ته هدایت ورکړی

وَمَا تَفَرَّقُوٓا اِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ الۡعِلۡمُ بَغۡيًۢا

او جُدا جُدا نهٔ شول دوی | مګر | پس | له هغې نه چه | راغلې دوی ته | علم | دَ ضد په وجه

او دے خلقو پس له دے نه چه علم دوی ته راغلے وو محض دَ سرکشئ او په خپل مینځ کښې دَ ضد په وجه

بَيۡنَهُمۡ ؕ وَلَوۡلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتۡ مِنۡ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى

په خپل مینځ کښې | او که چیرے نهٔ وے | حکم | له وړاندې نه | ستا دَ رب له طرف نه | تر وخت | مقرر پورے

تفرقه پیدا کړه او که ستا دَ رب له طرف نه (دَ مهلت) یوه خبره تر مقرر وخت پورے نه وے شوې نو فیصله شوے به وه

لَّقُضِىَ بَيۡنَهُمۡ ؕ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ اُوۡرِثُوا الۡكِتٰبَ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ

نو فیصله به شوې وه | دَ دوی په مینځ کښې | او بیشکه | کوم خلق چه | وارثان کړے شول | دَ کتاب | پس له دوی نه

نو دَ دوی تر مینځه فیصله به خلاصه شوے وه - او چا ته چه دَ دغې امتونو نه پس کتاب ورکړے شوے دے نو هغوی دَ دغې

لَفِىۡ شَكٍّ مِّنۡهُ مُرِيۡبٍ ﴿۱۴﴾ فَلِذٰلِكَ فَادۡعُ ۚ وَاسۡتَقِمۡ

په شک کښې دی | دَ دے په نسبت | تردد کښې دی | پس دے (دین) طرف ته | دعوت ورکړه | او قائم اوسه

کتاب په حقله شکمن او تردد کښې دی - پس ته دوی هم دے (حق دین) طرف ته رابله او لکه څنګه چه درته

كَمَآ اُمِرۡتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعۡ اَهۡوَآءَهُمۡ ۚ وَقُلۡ اٰمَنۡتُ بِمَآ اَنۡزَلَ

څنګه چه تا ته حکم شوے دے | او پیروی ئې مه کوه | دَ دوی دَ خواهشاتو | او ووایه | چه ما ایمان راوړو | په هغه څهٔ | چه نازل کړو

حکم شوے دے دغے (په دے لار) قائم اوسیږه او دَ دوی په خواهشونو پسے مه ځه - او ووایه چه الله څومره کتابونه رانازل کړی

اللّٰهُ مِنۡ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرۡتُ لِاَعۡدِلَ بَيۡنَكُمۡ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا

الله | کتاب | او ما ته حکم شوے دے | چه زهٔ انصاف وکړم | ستاسو مینځ کښې | الله | زمونږ رب دے

کړی دی ما په هغې ټولو ایمان راوړے دے او ما ته حکم شوے دے چه ستاسو تر مینځه زهٔ (همیشه) انصاف کوم - الله زمونږ او ستاسو

وَرَبُّكُمۡ ؕ لَنَآ اَعۡمَالُنَا وَلَكُمۡ اَعۡمَالُكُمۡ ؕ لَا حُجَّةَ بَيۡنَنَا

او ستاسو (هم) رب دے | مونږ دَ پاره | زمونږ عملونه | او تاسو دَ پاره | ستاسو عملونه | نشته هیڅ جګړه | زمونږ په مینځ کښې

دَ ټولو رب دے او (په آخرت کښې) مونږ دَ پاره زمونږ عملونه او تاسو دَ پاره ستاسو عملونه دی، زمونږ او ستاسو تر مینځه څهٔ بحث

وَبَيۡنَكُمۡ ؕ اَللّٰهُ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا ۚ وَاِلَيۡهِ الۡمَصِيۡرُ ﴿۱۵﴾ وَالَّذِيۡنَ يُحَآجُّوۡنَ

او ستاسو په مینځ کښې | الله | به جمع کړی | مونږ ټول | او هم دَ دهٔ طرف ته | واپس تلل دی | او کوم خلق چه | جګړه کوی

نشته ، الله تعالیٰ به مونږ ټول جمع کړی او هم دَ دهٔ طرف ته واپس تلل دی او هغه خلق چه دَ الله تعالیٰ په باره

فِى اللّٰهِ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا اسۡتُجِيۡبَ لَهٗ حُجَّتُهُمۡ دَاحِضَةٌ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ

دَ الله په حقله | پس له دے نه | چه قبول کړے شو فرمان | دَ دهٔ | حجت دَ دوی | باطل دے | په نزد دَ رب دَ دوی

کښې جګړه کوی دَ دے نه پس چه هغه منلے شوے دے دَ هغوی دلیل دَ رب په نزد باطل دے ، او

وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٌ وَّلَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُ الَّذِىۡۤ اَنۡزَلَ

او په دوی باندې | غضب دے | او دوی دَ پاره | عذاب دے | سخت | هم الله | چا چه | نازل کړو

غضب پرے راتلونکے دے ، او سخت عذاب ورله مقرر دے - الله تعالیٰ هغه ذات دے چه کتاب او

الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

کتاب | رښتینې | او میزان (هم) | او تاته څهٔ معلوم دي | شاید چه قیامت | نژدے وي۔

(د انصاف) تلهٔ یې په حقه را نازل کړل ، او تاته څهٔ معلومه ده شاید چه قیامت نژدے وي۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ

دوی زر غواړي | هغه | هغه خلق چه | ایمان نهٔ لري | په دے | او کوم خلق چه | ایمان لري | دوی ویریږي

کوم خلق چه په دے ایمان نهٔ لري دے د پاره ئے تلوار جوړ کړے دے او څوک چه ایماندار دي نو هغوی ترے نه

مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ ۗ اَلَآ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ

له دے نه | او دوی پوهیږي | چه دا | حقیقت دے | واورئ! بیشکه | کوم خلق چه | جګړے کوي | د قیامت په حقله

ویره کوي او دا عقیده لري چه قیامت برحقه دے۔ یاد ساته! چه څوک د قیامت په حقله جګړے کوي هغوی

لَفِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ

هغوی په ګمراهئ کښے دي | د لرے | الله | مهربان دے | په خپلو بندګانو | دے روزي ورکوي | هغه چاته چه وغواړي

په ډیره غټه ګمراهئ کښے پراته دي۔ الله تعالیٰ په خپلو بندګانو مهربان دے چا له چه وغواړي نو (فراخه) روزي ورکوي

وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ

او دے | ډیر طاقتور | زبردست دے | څوک | چه غواړي | فصل | د آخرت | نو ډیر به کړو مونږ

او هغه قوي دے زبردست دے۔ څوک چه د آخرت فصلونه غواړي مونږ ورله د آخرت

لَهٗ فِي حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ

ده د پاره | فصل د هغهٔ | او څوک | چه غواړي | فصل | د دُنیا | نو ورته به ورکوو مونږ ده ته

فصلونه ډیروُو او څوک چه د دنیا فصلونه غواړي نو مونږ ورله دلته څهٔ قدرے

مِنْهَا ۙ وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ

له هغے نه | او نهٔ به وي | ده د پاره | په آخرت کښے | څهٔ حصه | آیا | دوی د پاره

(ګټه) ورکوو ، او داسے سړي له به آخرت کښے هیڅ برخه نشته آیا د دوی څوک (جوړ

شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَاْذَنْ بِهِ اللّٰهُ ۚ

(کړي) شریکان دي | چه مقرر ئے کړل | دوی د پاره | له دین نه | هغه څهٔ چه | حکم نهٔ دے ورکړے | د هغے | الله

کړي) شریکان شته چه داسے دین ئے ورله جوړ کړے دے چه خدائے د هغے اجازت ورکړے نهٔ دے

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ

او که چرے نهٔ وے | خبره | د فیصلے | نو فیصله به شوے وه | د دوی په مینځ کښے | او بیشکه | کوم چه ظالمان دي | هغوی د پاره

او که (د مهلت) فیصله شوے نهٔ وے نو د دوی تر مینځهٔ فیصله به خلاصه شوے وه۔ او ظالمانو له دردناک

عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا

عذاب دے | دردناک | ته به ووینے | ظالمان | چه ویریږي به | له هغه څهٔ نه | چه دوی کړي دي

عذاب مقرر دے۔ ته به دا ظالمان ووینے چه د خپلو عملونو نه به (په خپله) ویریږي۔

وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

او دا | پريوتونکے ده | په دوئ | او هغه کسان چه | ايمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نيک

حال دا چه هغه به پرے راپريوزی ، او څوک چه ايماندار دی او د نيکئ کارونه کوی

فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ

(دی به) په باغونو کښے | د جنتونو | دوی دپاره به وی | هغه څه | چه دوی ئے غواړی | د خپل رب سره | هم دا دے

هغوئ به د جنتونو په باغچو کښے اوسيږی چه څه غواړی نو خپل رب سره به ئے پيا موی ، هم دغه خو لوئے

الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿۲۲﴾ ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ

فضل | ډير لوئے | هم دا دے | هغه (فضل) | چه زيرے ئے ورکوی الله | خپلو بندګانو ته | کومو چه

انعام دے ۔ دا هغه انعام دے چه الله تعالیٰ ئے خپلو ايماندارو او

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا

ايمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نيک | ووايه | زه نه غواړم له تاسو | په دے باندے | څه اجر

نيکانو بندګانو ته زيرے ورکوی ۔ (اے پيغمبره!) ته ووايه چه زه تاسو نه (نبوت) هيڅ بدله نه غواړم خو د

اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ؕ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا

مګر | محبت | د رشتے | او څوک چه | کوی | نيکی | مونږ زياتوو ده دپاره | په دے کښے

رشتے مينه محبت درنه غواړم ۔ او څوک چه د نيکئ کارونه کوی نو مونږ به ورله په کښے نوره نيکی

حُسْنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۲۳﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

نيکی | بيشکه | الله | بخښونکے | قدردان دے | آيا | دوی وائی | چه ده تړلی دی | په الله باندے

زياتوو ، بيشکه چه الله بخښونکے قدردان دے ۔ آيا دوئ وائی چه دے پيغمبر په خدائے دروغ بيان

كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ؕ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ

دروغ | پس که چرے | وغواړی الله | نو مهر به ولګوی | ستا په زړه | او نابودوه به کړی | الله | باطل

تړلے دے ، نو که خدائے وغواړی نو ستا په زړه به تاپه ولګوی او الله تعالیٰ باطل خبرے محوکوی ،

وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۴﴾ وَ

او ثابتوی | حق | په خپل کلام سره | بيشکه دے | ښه پوهه دے | په راز د سينو | او

او حق خبرے په خپل حکم ثابته ساتی ، هغه ته د زړونو پټ رازونه په ښه شان معلوم دی ۔ او الله

هُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ

هم دے دے چه | قبلوی | توبه | د خپلو بندګانو | او معاف کوی | بد يانے

داسے ذات دے چه د خپلو بندګانو توبے قبلوی او ګناهونه ورته معاف کوی

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۲۵﴾ وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا

او پوهيږی | په هغه څه چه تاسو ئے کوئ | او (دعا) قبلوی | د هغو چه | ايمان ئے راوړو | او | عملونه ئے وکړل

او تاسو چه څه کارونه کوئ په هغے باندے خبروی ۔ او د هغو خلقو دعا قبلوی چه ايمان راوړی او نيک کارونه

الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ

نیک | او زیات ورکوی دوی ته | له خپل فضل نه | او کافران (چه دی) | دوی دپاره | عذاب دے

کوی او په خپل فضل بانې ورله زیات (اجر) ورکوی ، او څوک چه کافران دی هغوئی له سخت عذاب

شَدِيْدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ

سخت | او که چرے | فراخه کړی | الله | روزی | د خپلو بندګانو | نو خامخا به فساد کولے دوی | په زمکه کښے

مقرر دے ۔ او که الله تعالیٰ خپلو بندګانو له روزی (ډیره) فراخه کړے نو هغوئی به په دُنیا کښے شرارتونه کول، لیکن

وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ

لیکن | دے ښکته رالیږی | په اندازه | هغه څه چه دے ئے غواړی | بیشکه دے | د خپلو بندګانو نه | ښه خبردار دے

الله تعالیٰ خو په یو اندازه څومره چه ئے غواړی روزی ښکته رالیږی ، بیشکه دے د خپلو بندګانو نه خبردار (او) هر څه

بَصِيْرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِىْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ

هر څه وینی | او دے هغه ذات دے چه | رالیږی | باران | پس له دے نه | چه دوی ناامیده شی | او ښوروی

وینی ګوری ، او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه د خلقو د ناامیدئ نه پس باران رالیږی ، او خپل رحمت

رَحْمَتَهٗ ؕ وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ

خپل رحمت | او دے دے | کارساز | ستائیلے شوے | او | د ده له نخښو نه دی | پیدا کول

ښوروی او هغه د هر څه کارساز د تعریفونو قابل دے ۔ او د الله تعالیٰ په قدرتونو کښے د آسمانونو او د

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ؕ وَهُوَ

د آسمانونو | او د زمکے | او هغه څه چه ښواره کړی دی | په دے کښے | ساه والا ځیزونه | او دے

زمکے پیدا کول دی ، او کوم د ساه ځیزونه چه په دے دواړو (زمکه آسمان) کښے ئے ښواره کړی دی ، او هغه چه

عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ

په جمع کولو د دوی | هر کله چه | دے ئے غواړی | قدرت لری | او هغه څه | چه ورسیږی تاسو ته | له مصیبت نه

کله ئے غواړی نو د دوئ په راجمع کولو قادر دے ۔ او تاسو ته چه هر څه مصیبت در رسی ، نو

فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَآ

پس په وجه د هغه | چه کړی دی | لاسونو ستاسو | او دے معاف کوی | ډیر (ګناهونه) | او نهٔ

د خپل عمل د لاسه به در رسی ، او ډیر ګناهونه خو درته (الله) معاف کوی ۔ او تاسو

اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۚۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

یئ تاسو | عاجزه کوونکی | په زمکه کښے | او نشته دے | تاسو دپاره | سیوا | د الله نه

هغه د زمکے په مخ بانې عاجزه کولے نهٔ شئ ، او د الله تعالیٰ نه سیوا ستاسو هیڅوک ملګرے

مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ؕ ﴿٣٢﴾

څوک کارساز | او نهٔ څوک مدد ګار | او د ده له نخښو نه دی | جهازونه | په دریاب کښے | په شان د غرونو

یا مدد ګار نشته ۔ او د هغهٔ په نخښو کښے (یوه نخښه ستاسو) جهازونه دی چه د غرونو په شان په سمندر کښے روان وی

اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

که چیرې وغواړي | نو ودروي به | هوا | نو شي به هغه | ولاړې | په شا (سطح) د دې | بېشکه | په دې کښې

که هغه وغواړي نو باد به ودروي نو د سمندر په سینه به په ځائې ولاړې پاتې شي، په دې کښې د

لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۞ ۳۳ اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا

نخښې دي | د پاره د هر | صبر کوونکي | شکر کوونکي | یا تباه کړي دوی | په سبب د هغه څه | چه کول دوی

هر صابر شکرګزار بنده د پاره نخښې پرتې دي یا (که وغواړي نو) د دوی د عملونو په سبب د جهازونه تباه

وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ۞ ۳۴ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ؕ

او معاف کوي هم | ډېر | او پوهه د شي | هغه خلق چه | جګړې کوي | زمونږ په آیتونو کښې

کړي او ډېر په کښې (بیا هم) معاف کړي او چه هغه خلقو ته معلومه شي څوک چه زمونږ په آیتونو کښې جګړې راوباسي چه

مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ۞ ۳۵ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ

نشته دوی د پاره | هیڅ خلاصے | پس هغه څه | چه درکړے شول تاسو ته | له څه څیز نه | پس لږ سامان دے

اوس هغوئ له هیچرته خلاصے نشته. غرض دا چه څه چه تاسو له درکړے شوی دی هغه تش د دنیا

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ

د ژوند | د دنیا | او کوم (اجر) | چه الله سره دے | هغه غوره دے | او ډېر پائیدار دے | د پاره د هغه کسانو

ساز سامان دے او الله تعالیٰ سره چه څه دي هغه د دې نه ډېر غوره او باقي پاتې کېدونکي دي دا (نعمتونه) د

اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۞ ۳۶ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ

چه ایمان ئې راوړو | او په خپل رب باندې | توکل کوي | او کوم خلق چه | ځان ساتي | له لویو

هغه چا د پاره دي چه ایمان راوړي او په خپل رب باندې توکل کوي او څوک چه د لویو لویو ګناهونو او د بې شرمۍ

الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۞ ۳۷

ګناهونو نه | او له بې حیایو نه | او هر کله چه | غصه کښې راشي | نو دوی معاف کوي.

د خبرونه ځان بچ ساتي، او هر کله چه هغوئ ته غصه راشي نو معاف کوي.

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۠ وَاَمْرُهُمْ

او کوم خلق چه | حکم مني | د خپل رب | او | قائموي | مونځ | او د دوی کار دے

او څوک چه د خپل رب حکم مني، او د مونځ پابندي ساتي او هر کار په خپل

شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۠ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۞ ۳۸ وَالَّذِيْنَ اِذَآ

مشوره کول | په خپل مینځ کښې | او له هغه څه نه | چه ورکړي دي مونږ دوی ته | دوی خرڅ کوي | او هغه خلق چه | هر کله

مینځ کښې په مشورې سره ترسره کوي او مونږ چه څه ورکړي دي د هغې نه خرڅ کوي او دا هغه خلق دي چه ظلم

اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ۞ ۳۹ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ

ورسیږي دوی ته | ظلم | نو دوئ | بدله اخلي. | او بدله | د بدئ | بدي ده | په شان د هغې

زیاتې پرې وکړے شي نو د برابرئ بدله اخلي. او د بدئ بدله (بل سره) هغسې بدي کول دي

فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
پس څوک چه | معاف وکړی | او اصلاح وکړی | نو د ده اجر | په الله دے | بیشکه دے | نه خوښوی
خو څوک چه معاف ورکړی او اصلاح وکړی نو د هغهٔ اجر د الله تعالیٰ په ذمه دے ، بیشکه ظالمان د الله تعالیٰ خوښ

الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ
ظالمان | او خامخا څوک چه | بدله واخلی | خپل ځان باندې ظلم نه پس | پس هم دادی | نشته | په دوی باندې
نهٔ وی . او څوک چه د ظلم کیدلو نه پس د هغې هومره بدله واخلی نو په دغه کسانو هیڅ

مِنْ سَبِيلٍ ﴿۴۱﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ
څهٔ الزام | بیشکه | الزام (خو) | په هغه خلقو باندې دے | چه ظلم کوی | په خلقو باندې
الزام نشته ، الزام خو بس په هغه چا راځی چه په خلقو باندې زیاتے کوی او

وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
او فساد کوی | په زمکه کښې | په ناحقه | هم دادی | چه د دوی دپاره | عذاب دے
بر ناحقه په ملک کښې فساد بشوروی ، داسے خلقو له دردناک عذاب مقرر

أَلِيمٌ ﴿۴۲﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۳﴾
دردناک | او هغه کس چه | صبر ئے وکړو | او معاف ئے وکړه | بیشکه | دا | ډیر له همت د کارونو نه دے .
دے . او څوک چه صبر وکړی او معاف ورکړی ، نو دا ډیر د همت کار دے .

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى
او هغه کس | چه گمراه ئے کړی | الله | پس نشته | د ده د | څوک کارساز | پس له ده نه | او ته به ووینې
او کوم سړے چه الله گمراه کړی نو د ده نه پس د هغهٔ دپاره بل هیڅوک کارساز نشته او ظالمان

الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ
ظالمان | هر کله چه | دوی ووینی | عذاب | (نو) وائی به | آیا | د واپس تلو (هم)
به درته بنکاره شی څهٔ وخت چه عذاب ووینی نو دا وینا به کوی چه آیا (دُنیا ته) د واپس تلو هم

مِنْ سَبِيلٍ ﴿۴۴﴾ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ
څهٔ لار (شته) ؟ | او ته به ووینې دوی | چه دوی به مخامخ کولے شی | په دے دوزخ | ټیټ شوی
څهٔ صورت شته ؟ او ته به دغه کسان په داسے حال کښې ووینې چه دوزخ ته به مخامخ کولے شی ، د ذلت په وجه

مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
له ذلت نه | دوی به گوری | په کتنې پټے | او وائی به | هغه کسان چه | ایمان ئے راوړے وو
به سر ټیټی ولاړ وی په نیم ژوبله سترگو به کتل کوی . او ایماندار خلق به وائی چه

إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
بیشکه | نقصان مووندونکی | هغه خلق دی | چه نقصان ئے ورکړو | خپلو ځانونو ته | او خپل کورولو ته
واقعی په تاوان کښې هغه څوک پاتے شول چه خپل ځانونه او خپل بال بچ ئے د قیامت په ورځ

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ

په ورځ د قيامت | واوره ! | بيشکه | ظالمان خلق به | په هميشه عذاب کښې وي | او نه به وي

په خساره کښې واچول ، ياد ساته ! چه بيشکه ظالمان به هميشه په عذاب کښې پراته وي . او د هغوئ به

لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ

دوی د پاره | څوک دوستان | چه مدد ورکړي دوی ته | سيوا | د الله نه | او څوک چه | گمراه کړي

د الله تعالىٰ نه سيوا هيڅوک مددگار نه وي چه د هغوئ امداد وکړي . او څوک چه الله تعالىٰ گمراه

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ

الله | پس نشته | ده د پاره | څه | لار | قبول کړئ | د خپل رب (حکم) | وړاندې له دے نه

کړي نو هغه له (د هدايت) هيڅ لار نشته . تاسو د خپل رب حکمونه ومنئ د دے نه وړاندې چه هغه

اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ

چه | راشي | هغه ورځ | چه نشته واپس کيدل د هغے | د الله د طرف نه | نه به وي تاسو د پاره | هيڅ د پناه ځائے

ورځ راشي چه د الله تعالىٰ د طرف نه به هيڅوک بچ کيدے نه شي ، په هغه ورځ به تاسو چرته پناه مونئ ے

يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ

په دغه ورځ | او نه به وي تاسو د پاره | څه انکار | بيا که پھرے | دوئ مخ واړوي | نو نه يئ رالیږلے موږ ته

نه شئ او نه به (د فيصلے منلو نه) انکار کولے شئ . نو که اوس هم دوئ مخ واړوي نو موږ په دوئ باندې ته

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّاۤ اِذَاۤ اَذَقْنَا

په دوئ باندې | نگهبان | نه دی | په تا باندې | مگر | پيغام رسول | او بيشکه | هرکله چه | موږ وڅکولو

څه نگران مقرر کړے خو نه يئ . ستا په ذمه خو صرف (حکمونه) رسول دي . او موږ چه يو انسان ته د

الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ

انسان ته | له خپل طرف نه | رحمت | نو خوشحاله شي | په هغے | او که چرے | ورسيږي دوی ته | څه بدي

خپلے مهربانئ خوند ورکړو نو هغه په هغے باندې ځان ته غاوره شي او که چرے خلقو ته د هغوئ د

بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٨﴾

په وجه د هغه څه | چه وړاندې ليږلي دي | لاسونو د دوی | نو بيشکه | انسان | ډير ناشکره دے

خپلو بدو عملونو په وجه څه تکليف ورسيږي نو هم دغه انسان ناشکري شروع کړي .

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ

الله د پاره دے | حکومت | د آسمانونو | او د زمکے | دے پيدا کوي | څه چه وغواړي | دے عطا کوي

د آسمانونو او د زمکے بادشاهي يوازے د الله تعالىٰ ده ، دے چه څه غواړي پيدا کوي ئے ، چا له چه

لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ

چا ته چه | وغواړي | جينکئ | او عطا کوي | چا ته چه | وغواړي | هلکان | يا جمع کوي د پاره د دوی

غواړي نو لوڼړه ورته ورکوي ، او چاله چه غواړي نو ځامن ورته ورکوي . يا ورله ځامن او لوڼړه

ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ

هلکان | او جینکۍ | او کوي دے | څوک چه | وغواړي | شنډ | بیشکه دے | پوهه

جوړے جوړے ورکړي او د چا په حقله چه وغواړي نو شنډ ئے کړي ، هغه په هر څهٔ پوهه دے قدرتو

قَدِيْرٌ ۝۵۰ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا

قدرت والا دے | او ممکن نهٔ دی | یو انسان د پاره | چه | کلام وکړي ده سره | الله | مګر | په وحی سره

خاوند دے . او د هیڅ بشر دا مرتبه نشته چه الله تعالیٰ د ورسره خبرے وکړي خو یا دا چه الهام ورته وکړي

اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ

یا | د ورو سته | له پردے | نه | یا رالیږي | (څوک) پیغمبر | پس وحی وکړي | د ده په حکم

او یا د پردے شا نه ، یا یوه فرښته رالیږي نو هغه ورته د الله په حکم دا سے وحی راوړي

مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۝۵۱ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ

څهٔ چه ئے وغواړي | بیشکه دے | ډیر اوچت | د حکمت خاوند دے | او د غه شان | موږ وحی راولیږله | تا ته

څنګه چه د الله مرضي وي الله ډیر اوچت دے د حکمتونو خاوند دے او د غسے موږ تا ته (دا) وحی یعنی خپل حکم

رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ۗ مَا كُنْتَ تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ

یو روح (قرآن) | په خپل حکم | نهٔ پوهیدلے ته | چه څهٔ دے | کتاب | او نهٔ ایمان ؟

رالیږلے دے ، تا ته معلومه نه وه چه کتاب څهٔ څیز دے او ایمان څهٔ ته وائي؟

وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ

او لیکن | وګرځوله موږ دا | رڼا | چه موږ ورکوو هدایت | په دے سره | چا ته چه | موږ وغواړو | له خپلو بندګانو نه

لیکن موږ دا (کتاب) نور جوړ کړے دے او د دے په ذریعه موږ په خپلو بندګانو کښے چا ته چه غواړو هدایت ورکوو

وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۵۲ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا

او بیشکه ته | هدایت کوے | سمے لارے طرف ته | د الله د لارے | د چا چه دی | هغه څهٔ

او په دے کښے هیڅ شک نشته چه ته سمے لارے طرف ته هدایت کوے (یعنی) د هغه الله تعالیٰ لاره چه د آسمانونو

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ۝۵۳ رکوع ۵ / ۶

چه په آسمانونو کښے دی | او هغه څهٔ | چه په زمکه کښے دی | یاد ساته ! | طرف د الله ته | بیرته ورځي | کارونه

او د زمکے د ټولو څیزونو مالک دے ، یاد ساته چه ټول معاملے په الله تعالیٰ ته پسته ورځي .

سُوْرَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سوره زخرف په مکه کښے نازل شوه او په دے کښے ۸۹ آیتونه او ۷ رکوع دی | (شروع) کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

د الله په نوم شروع کوم چه نهایت مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے .

حٰمٓ ۝۱ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝۲ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ مع

حٰمٓ | قسم دے په کتاب | ښکاره | بیشکه | موږ جوړ کړو دا | قرآن | په عربئ ژبه کښے | چه تاسو

حٰمٓ په دے واضحه کتاب باندے قسم دے . موږ دا د عربئ ژبے قرآن (په دے غرض) جوړ کړے دے چه تاسو

تَعْقِلُوْنَ ③ وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ④

پوهه شئ | او بيشكه هغه | په اصل كتاب كښې دے | موږ سره | ډاوچتے مرتبې | حكمت والا

پوره پوهه شئ. او بيشكه دا (قرآن) موږ سره په لوح محفوظ كښې دے ډاوچتے مرتبې او ډ حكمت نه ډك دے

اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ⑤

نو آيا موږ به لرے كړو | له تاسو نه | دا ذكر | په اړولو سره | په دې چه | يئ تاسو | خلق | حد نه تيريدونكي

آيا موږ به تاسو نه دا (دَ) نصيحت (كتاب) په دې خبره واړوو چه تاسو ډمناسب حد نه وړاندې تيريدونكي يئ؟

وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْاَوَّلِيْنَ ⑥ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا

او څومره | ولیږل موږ | پيغمبران | په وړومبو امتونو كښې | او نه به راتلو دوی ته | څوك پيغمبر | مگر

او موږ په پخوانو خلقو كښې څومره ډير پيغمبران راليږلي دي. او دغه خلقو ته يو پيغمبر داسے نه دے راغلے

كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑦ فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى

هغه پورے به دوی ټوقے كولے | پس موږ هلاك كړل | چه زيات وو | له دوی نه | په طاقت كښې | او تير شو

چه هغوی ورپورے ملنډے كړے نه وي نو موږ هغه ټول كسان برباد كړل كوم چه دې خلقو نه زورآور وو او د پخوانو خلقو سره

مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ⑧ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

مثال | د پخوانو خلقو | او كه چرے | تپوس وكړے ته له دوی نه | چه چا | پيدا كړل | آسمانونه | او زمكه

(څوګوند) دغسے سلوك شوے دے. او (اے نبيّ!) كه ته ترے نه تپوس وكړے چه (دا) آسمانونه او زمكه چا پيدا كړي دي؟

لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ⑨ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ

نو دوی به ضرور ووائي | چه پيدا كړل دوی | ډير زبردست | پوهه | چا چه | جوړه كړه | تاسو ډپاره

نو دوی به خامخا ووائي چه دا زبردست او ښه پوهه (خدائے) پيدا كړي دي. هغه (خدائے) چه زمكه ئے در ته

الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ⑩

زمكه | فرش | او جوړے ئے كړلے | تاسو ډپاره | په دې كښې | لارے | چه تاسو | لار بيا مومئ

فرش جوړه كړے ده. او په دے كښې ئے در ته لارے جوړې كړي دي چه تاسو مطلب ته ورسيږئ.

وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً

او چا چه | نازل كړلے | له آسمان نه | اوبه | په اندازه | بيا ژوندے كړو موږ | په دې سره | ښار

او (الله) هغه ذات دے چه د بره نه ئے په اندازه اوبه راوُوروے. نو بيا موږ په هغې باندې مړه زمكه راژوندۍ

مَّيْتًا ۚ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ⑪ وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا

مړ | هم دغه شان به | راويستلے شئ تاسو | او چا چه | پيدا كړے | جوړے | ټولے

كړه. هم دغسے به تاسو (د قبرونو نه) راويستلے شئ. او (الله) هغه ذات دے چه ټول څيزونه ئے جوړے پيدا كړي دي

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ⑫

او جوړې ئے كړے | تاسو ډپاره | كشتۍ | او څاروی | په كوم چه | تاسو سوريږئ.

او تاسو له ئے كشتۍ او څاروی پيدا كړي دي. چه تاسو پرے سورلۍ كوئ.

لِتَسْتَوٗا عَلٰی ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا

چه تاسو کښینئ | په شاګانو د هغې | بیا تاسو یاد کړئ | نعمت | د رب خپل | هر کله چه

د پاره د دې چه تاسو د هغې په شا ښه کلک کښینئ او (څه وخت) چه ورباندې سواره شئ نو د الله تعالیٰ نعمت

اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

تاسو سم کښینئ | په هغې باندې | او ووایئ تاسو | پاک دے | هغه ذات چا چه | تابع کړله | مونږ د پاره | دا

را یاد کړئ ، او دا ووایئ چه هغه ذات پاک دے چه دا ئے (غټ غټ) څیزونه ئے زمونږ تابع کړی دی

وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ﴿۱۳﴾ وَاِنَّآ اِلٰی رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۴﴾

او نه وو مونږ | د دے | په قابو کښې راوستو والا | او بیشکه مونږ | طرف د رب خپل ته | واپس ګرځیدونکی یو .

ګنی مونږ خو (په خپل همت) دا قابو کولے نه شول. او مونږ به خامخا خپل رب ته پس تلونکی یو .

وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ؕ

او دوی مقرر کړو | الله د پاره | د دهٔ له بندګانو نه | یو جز | بیشکه | انسان | ناشکره دے | ښکاره .

او دوی د الله په بندګانو کښې هغهٔ له یو جزو مقرر کړے دے . واقعه دا ده چه انسان ښکاره ناشکره دے .

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ ﴿۱۶﴾

آیا دهٔ نیولی دی | له هغه څه نه | چه دے پیدا کوی | لوڼه | او تاسو ئے غوره کړی یئ | ځامن

آیا هغهٔ د خپل مخلوق نه ځان له (هیله بیله) لوڼه خوښې کړے او تاسو ئے د ځامنو د پاره غوره کړئ

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا

او هر کله چه | زیرے ورکولے شی | یو ته له دوی نه | د هغه (جینئ) | کوم چه دهٔ جوړه کړه | د (الله) رحمٰن | هم جنس

او حال دا دے چه څهٔ وخت دوی په هغه څیز خبر کړے شی کوم چه دوی رحمٰن (خدائے) له مثال ګڼلے دے .

ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿۱۷﴾ اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِی الْحِلْيَةِ

نو شی | مخ د دهٔ | تور | او دے | له غم نه ډک شی | آیا څوک چه | پاللے کیږی | په کالو کښې

نو مخ ئے تور شی ، او ډیر زیات خفه شی ، آیا څوک چه په ډول سینګار کښې ساتلے شی

وَهُوَ فِی الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ﴿۱۸﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ

او هغه | په جګړه (بحث) کښې | غیر واضح وی | او مقرر کړے دوی | فرښتې | کوم چه دی

او په جګړه کښې صفا واضح دلیل وئیلے نه شی (هغه د نارینه سره برابر کیدے شی؟) او دوی فرښتې چه د الله تعالیٰ بندګانې دی

عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ؕ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ

بندګانې | د رحمٰن | ښځې | آیا دوی حاضر وو | په وخت د پیدا ښت د دوی | او به لیکلے شی | د دوی ګواهی

زنانه ګڼلے دی - نو آیا دوی ورته د پیدا ښت په وخت کښې موجود وو؟ د دوی دا دعوے لیکلے شی

وَيُسْــَٔلُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ؕ

او له دوی نه به تپوس وکړے شی | او دوی وائی | که چیرے غوښتلے | رحمٰن | نو مونږ به د دے (بتانو) عبادت نه وو کړے

او تپوس به ترے وکیږی . او دوی وائی چه که خدائے غوښتلے نو مونږ به د دے (فرښتو) عبادت نه کولو .

ع ۵ ۷

مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ⑳ اَمْ
نشته دوی ته | د دې خبرې | هیڅ علم | نه دي دوی | مګر | فرضي خبرې جوړوي | آیا
دوی ته حقیقت نه معلوم دی ... خو په اټکل باندې روان دي. آیا موږ

اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ㉑ بَلْ قَالُوْٓا
ورکړې دي موږ دوی ته | کتاب | له دې نه وړاندې | چه دوی | هغه | په مضبوطۍ سره نیونکي دي | (نه) بلکه | دوی وایي
دې خلقو ته د دې نه وړاندې څه کتاب ورکړې دی چه دوی د هغې سند پیش کوي؟ نه. بلکه دوی

اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ㉒
بیشکه موږ بیا موندلي | پلاران خپل | په یو دین باندې | او بیشکه موږ | د دوی د قدمونو په نخښو | لار ته موندونکي یو
وائي چه موږ خپل پلاران یو په یوه لاره روان موندلي وو او اوس موږ په هغوی پسې روان یو.

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ
او دغه شان | نه دې لیږلی موږ | له تا نه وړاندې | په هیڅ کلي کښې | خوک ویروونکې | مګر | ووئیل
او دغه شان موږ له تا نه وړاندې په یو کلي کښې خوک ویروونکې نه دې لیږلې چه هغه ته د هغه کلي

مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ
د دې خوشحاله خلقو | چه بیشکه موږ بیا موندلي | پلاران خپل | په یو دین | او بیشکه موږ | د دوی د قدمونو په نخښو باندې
خوشحاله خلقو دا نه وي وئیلي چه موږ خپل پلاران یو په یوه طریقه باندې موندلي وو او (اوس) موږ په هغوی پسې

مُّقْتَدُوْنَ ㉓ قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ
روان یو | ده ووئیل | آیا اګر که | ما راوړې وي تاسو ته | د ډېره ښه لاره | چه موندلي دي تاسو په هغې باندې
روان یو. پیغمبر به ورته ووئیل چه اګر که ما درته د هغې نه غوره لاره پیش کړې وي چه تاسو پرې خپل پلاران

اٰبَآءَكُمْ ۚ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ㉔ فَانْتَقَمْنَا
پلاران خپل | دوی ووئیل | بیشکه موږ | په هغه څه | چه راليږلے شوی یئ تاسو په هغې | انکار کوو | پس انتقام واخستو موږ
موندلي وو (هغوی به ورته ووئیل چه (بیا هم) موږ ستا د پیغام قبلولو نه انکاریان یو. نو موږ ترې نه بدله

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ㉕ وَاِذْ قَالَ
له دوی نه | پس وګوره | څنګه | شو | انجام | د دروغ ګڼړونکو | او هر کله چه | ووئیل
واخستله، نو ته وګوره چه د دروغ ګڼړونکو انجام څنګه شو؟ او کله وخت چه ابراهیم

اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِيْ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ㉖ اِلَّا
ابراهیم | خپل پلار | او خپل قوم ته | بیشکه زه | بیزاره یم | له هغه څه نه | چه تاسو عبادت کوئ | سیوا
خپل پلار ته او خپل قوم ته ووئیل چه زه ستاسو د معبودانو نه بیزاره یم. سیوا د

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ فَاِنَّهٗ سَيَهْدِيْنِ ㉗ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً
د هغه ذات نه | چه پیدا کړې یم زه | نو بیشکه هم هغه به | ویر زر ما ته لار وښائي | او ګرځوله الله هغه | یو کلمه | باقي پاتې کېدونکې
د هغه ذات نه چه زه ئې پیدا کړې یم بس هم هغه به را ته سمه لاره وښائي. او هغه دا (د توحید) خبره په خپل اولاد کښې باقي پاتې

فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ

دَ دهٔ په اولاد کښې | شاید چه دوی | رجوع وکړی | بلکه | ما فائده ورسوله | دوی ته | او دَ دوی پلارانو ته

پرېښوده دَ پاره دَ دې چه اُشئ هم خلق (دَ شرک نه) پستنه ګرځی. سمه خبره داده چه ما دوی او دَ دوی پلارانو ته ګونو ته ډېر ډېر

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ

تر دې چه | راغی دوی ته | حق (دین) | او پیغمبر | ښکاره | او هر کله چه | راغی دوی ته

سامانونه ورکړی دی تر دې چه رښتینې (قرآن) او صفا وینا کوونکی پیغمبر ورته راغی. او څهٔ وخت چه ورته رښتینې (قرآن)

الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا

حق | نو دوی ووئیل | چه دا | جادو دے | او بیشکه مونږ | له دے نه | انکار کوونکی یُو | او دوی وائی | ولے نه

راغی، نو دوی ووئیل چه دا خو جادو دے او مونږ خو دا نهٔ منُو. او دائے ووئیل چه دا

نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

نازل کړے شو | دا | قرآن | په یو سړی باندې | له دې دوو کلو نه | چه لوئے وی.

قرآن دَ دې دواړو (لویو) کلو په یو لوئے سړی باندې ولے رانازل نه شو؟

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ

آیا دوی تقسیموی | رحمت | دَ رب ستا | مونږ تقسیم کړے ده | دَ دوی په مینځ کښې | دَ دوی روزی

آیا دوی ستا دَ رب رحمت تقسیمول غواړی. هم مونږ دَ دوی روزی په دُنیا کښې دَ دوی

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ

په ژوند دَ دنیا کښې | او اوچت کړی دی مونږ | ځنې دَ دوی | په ځنو باندې | په مرتبو کښې | چه ونیسی

په مینځ کښې تقسیم کړے ده، او مونږ ځنو له په ځنو کسانو باندې مرتبې او چتې کړی دی چه یو تن دَ بل

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

ځنې له دوی نه | ځنې | خدمت ګار | او رحمت | ستا دَ رب | غوره دے | له هغه نه | چه جمع کوی دوی

سړی نه کار واخلی. او ستا دَ رب رحمت دَ هغه مال نه ډېر غوره دے کوم چه دا خلق راجمع کوی.

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ

او که چرته نهٔ وے (داخبره) | چه شی به | خلق | یوه ډله | نو خامخا به جوړ کړی وو مونږ | دَ پاره دَ هغه چا

او که دا خبره نهٔ وے چه ټول خلق به په یوه طریقه شی، نو مونږ به دَ رحمٰن

يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا

چه انکار کوی | دَ رحمٰن | دَ دوی دَ کورونو | چتونه | دَ سپینو زرو | او پارسنګونه (هم) | چه په هغې

(خدائے) منکرانو له دَ کورو چتونه دَ سپینو زرو جوړ کړی وو، او پوړئ چه په هغې به

يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ۚ

دوی پاس ختېږی | او دَ دوی دَ کورونو | دروازے | او تختونه (هم) | چه په هغې | دوی ډډے لګوی | او دَ سرو زرو هم

ورختل. او دَ هغوی دَ کورونو دروازے او تختونه چه په هغې به ئے ډډے وهلے او دَ سرو زرو نه هم.

وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ

اونه دي دا ټول | مګر لږ سامان | د ژوند د دنيا دي | او آخرت (خو) | ستا د رب په نزد

او دا ټول څیزونه هیڅ هم نه دي، دا خو د ژوند ورځو کاميابي ده او آخرت ستا د رب په نزد پرهيزګارو د پاره

لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۵﴾ وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ

د پرهيزګارو د پاره دي | او څوک چه | غافله شي | د رحمان د ذکر نه | مونږ مقرروو

دي. او څوک چه د رحمن د ذکر نه غفلت اختيار کړي نو مونږ ده د پاره

لَهٗ شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿۳۶﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ

د ده د پاره | يو شيطان | نو هغه | د ده | ملګرے (شي) | او بيشکه شيطانان | منع کوي دوي

يو شيطان مقرر کړو پس هغه هر وخت د هغه سره وي او بيشکه هغوي ئې د سمې لارې

عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۷﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا

د لارې نه | او دوي ګمان کوي | چه دوي | سمه لار موندونکي دي | تر دې چه | هرکله چه راشي مونږ ته

نه منع کوي. او دوي خيال کوي چه (ګني) په سمه لاره روان دي. تر دې چه دا سړے مونږ ته راورسي نو

قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ

نو وائي به | اے کاش! | چه په ميئنځ زما کښې | او په ميئنځ ستا کښې | لرے والے د مشرق او د مغرب وے | پس بد

(دے شيطان ته) به وائي چه اے کاش! زما او ستا تر ميئنځه د مشرق او د مغرب فاصله وے نو ته خو ډېر خراب

الْقَرِيْنُ ﴿۳۸﴾ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ

ملګرے يئې ته | او هيڅ کله به فائده ورنه کړي تاسو ته | نن | هرکله چه ظلم کړے دے تاسو | چه تاسو | په عذاب کښې

ملګرے يئې. او نن به درته دا خبره هيڅ فائده ورنه کړي ځکه چه کفر مو کړے دے نن به ټول په عذاب

مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۹﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ

ټول شريک يئې | نو آيا ته | اورولے شې | کنړو ته | يا ته ښودلے شې لاره | ړندو ته | او هغه چا ته چه | دي

کښې شريک يئې. نو آيا کنړو ته خپل آواز اورولے شې؟ يا ړندو ته لار ښودلے شې او هغه چا ته چه په

فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۴۰﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿۴۱﴾

په ښکاره ګمراهئ کښې | بيا که چرې مونږ بوځو | تا (د دنيانه) | نو بيشکه مونږ | له دوي نه | انتقام اخستونکي يو

ښکاره ګمراهئ کښې پراته دي. نو که مونږ تا (د دې دنيا نه) اوچت کړو نو بيا هم د دې کافرو نه خو به بدله اخلو او يا که تا ته

اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِىْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿۴۲﴾

يا مونږ تا ته وښايو | هغه (عذاب) | چه وعده ئې کړې ده مونږ دوي ته | نو بيشکه مونږ | په دوي باندې | قدرت لرونکي يو

هغه عذاب وښايو د کوم چه مو د دوي سره وعده کړې ده نو مونږ په دوي باندې هر شکه پوره قدرت لرو.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْٓ اُوْحِىَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۳﴾

پس منګولې ولګوه | په هغه څه چه | وحي ئې کولے شي | ستا طرف ته | بيشکه ته | په سمه لاره يئې

نو ته په دې قرآن باندې قائم او سيږه چه تا ته رالېږلے شوے دے، بيشکه ته په سمه لاره باندې قائم يئې.

وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَسْـَٔلْ

او بیشکه دا | یو نصیحت دے تا دپاره | او ستا د قوم دپاره | او ژر ده به | له تاسو نه تپوس وکړے شي | او تپوس وکړه

او بیشکه دا (قرآن) تا دپاره او ستا قوم دپاره ډیر بنه نصیحت دے او ژر ده به تاسو نه تپوس کیږي. او ته د هغه

مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ

له هغه چا نه چه لیږلي دي موږ | له تا نه وړاندې | له خپلو پیغمبرانو نه | آیا موږ جوړ کړي وو | سیوا | د رحمٰن نه

پیغمبرانو نه تپوس وکړه چه موږ له تا نه وړاندې رالیږلي دي چه آیا موږ د رحمٰن نه سیوا نور معبودان

اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿۴۵﴾ ع وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ

څو ک معبودان | چه عبادت د کیږي شي | او بیشکه | موږ رالیږلے وو | موسیٰ | د خپلو نخښو سره | فرعون ته

نیولي دي چه د هغوي عبادت د کولے شي. او موږ (له تا نه وړاندې) موسیٰ له خپلو نخښو ورکړے او فرعون او د هغه سردارانو

وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۶﴾ فَلَمَّا

او د هغه د سردارانو طرفته | نو ده وویل | بیشکه زه | پیغمبر | د پروردګار | د عالمونو یم | بیا هر کله چه

ته مو ولیږلو نو هغه ورته وویل چه زه د رب العٰلمین رسول یم. بیا چه موسیٰ ورته

جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَمَا نُرِيْهِمْ

هغه راغے دوي ته | زموږ د نخښو سره | نو ناګهانه دوي د دغه نخښو پورې | خندا ګانے کولے | او نه ښودله موږ دوي ته

زموږ ورکړے نخښے پیش کړے نو هغوي ورپورے خندا ګانے شروع کړے. او موږ چه به ورته کومه

مِّنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِیَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ؗ وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ

هیڅ نخښه | مګر هغه (به وه) | لویه | له ورو مبۍ نخښے نه | او ونیول موږ دوي | په عذاب سره

نخښه ښودله نو هغه به د بلے نه غټه وه. او موږ دغه خلق په عذاب کښې راونیول

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۴۸﴾ وَقَالُوْا يٰۤاَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

شاید چه دوي | رجوع وکړي | او دوي او ویل | اے جادوګره! | دعا وکړه | موږ دپاره | د خپل رب نه

چه هغوي (د خپلو حرکتو نو نه) منع شي. او هغوي وویل چه اے جادوګره! ته موږ دپاره خپل رب ته دعا وکړه

بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿۴۹﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ

چه د هغه وعده کړے ده | تا سره | بیشکه موږ خو | لاره موندونکي یو | بیا هر کله چه | لرې به کړو موږ | له دوي نه

د کومے خبرے چه هغه تا سره وعده کړے ده نو موږ به ضرور سمے لارے ته راوګرځو. نو بیا چه موږ ترے نه عذاب

الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿۵۰﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِیْ قَوْمِهٖ

عذاب | نو ناګهانه به | دوي | وعده ماتوله | او اواز وکړو | فرعون | په خپل قوم کښې

لرے کړو نو هغوي (په هغه ساعت) خپل لوظ مات کړو. او فرعون په خپل قوم کښې اعلان وکړو

قَالَ يٰقَوْمِ اَلَيْسَ لِیْ مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهٰرُ تَجْرِیْ

وئے وویل | اے زما قومه! | آیا نه دے | ما دپاره | حکومت د مصر | او دا | نهرونه | چه بهیږي

(او) دائے وویل چه اے زما قومه! آیا د مصر سلطنت زما نه دے؟ او دا ټول نهرونه چه زما د بنیو

مِنْ تَحْتِيْ ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ

زما لاندې | پس ایا تاسو نه ګورئ؟ | بلکه زه | ډیر ښه یم | له دغه سړي نه | چه دے

لاندې نه بهیږي؟ نو ایا تاسو دا نه وینئ؟ بلکه زه د دې سړي (یعنې موسیٰ) نه ډیر غوره یم چه د ده هیڅ

مَهِيْنٌ ۙ وَّلَا يَكَادُ يُبِيْنُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَآ اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ

بې قدره | او هغه واضحه خبره هم نه شي کولے | نو ولې ونه | غورزولے شول | په ده باندې | باهوګان | د سرو زرو

قدر نشته. او چه سمه واضحه خبره هم نه شي کولے؟ نو ده ته د سرو زرو باهوګان ولې اچولے شوي نه دي

اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِيْنَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ

یا راشي | د ده سره | فرښتې | جمع کړے شوے | پس ده بې وقوف جوړ کړو | خپل قوم

یا فرښتې ورسره ولے قطار قطار راغلې نه دي؟ د دغه شان ده خپل قوم بې وقوفه جوړ کړو

فَاَطَاعُوْهُ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّآ اٰسَفُوْنَا

نو دوئ د ده اطاعت وکړو | بیشکه دوئ | وو | خلق نافرمانه | بیا هر کله چه | دوئ مونږ غصه کړو

نو د هغه په خبرو کښې راغلل. بیشکه هغوئ نافرمانه خلق وو. بیا هر کله چه هغوئ مونږ ناراضه کړو

انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا

نو بدله واخسته مونږ | له دوئ نه | بیا غرق کړل مونږ دوئ | ټول | بیا جوړ کړل مونږ دوئ | پیشوایان | او نمونه

نو مونږ د هغوئ نه انتقام واخستو بیا مونږ هغوئ ټول غرق کړل. نو د نورو (راتلونکو) خلقو د پاره مشران او (د عبرت)

لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ

د وروستنو خلقو د پاره | او | هر کله چه | بیان کړے شو | د ځوئے د مریم | مثال | نو ناګهانه قوم ستا

نمونه مو کړل او کله وخت چه د بي بي مریم د ځوئے مضمون وا اورولے شو نو ناګهانه ګورو چه ستا قوم په دې باندې

مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوْهُ

دې پورې | (په خوشحالئ) چغې وهي | او دوئ وویل | آیا معبودان زمونږ | ښه دي | یا عیسیٰ؟ | بیان نه کړو دوئ دا مثال

(د خوشحالئ نه) چغې وهل شروع کړل. او وے ویل چه آیا زمونږ معبودان غوره دي یا هغه (یعنې عیسیٰ)؟ دوئ دا خبره محض

لَكَ اِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ

تا ته | مګر په طریقه د جګړے | بلکه | دوئ | خلق دي | جګړه مار | نه دے ده (عیسیٰ) | مګر بنده دے

د جګړے په غرض کړے ده. بلکه دا خلق هسے هم جګړه مار دي. عیسیٰ خو (معبود نه وو) زمونږ یو (نیک) بنده

اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ

چه انعام کړے دے مونږ | په ده | او جوړ کړو مونږ ده | یو مثال | بنی اسرائیلو د پاره | او که چیرے | مونږ غوښتے

وو چه مونږ پرے فضل کړے او هغه مو د بنی اسرائیلو د پاره (د خپل قدرت) نمونه جوړه کړے وه. او که چرې مونږ غوښتے

لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ

نو پیدا کړے به وو مونږ | له تاسو نه | فرښتې | چه په زمکه کښې به | دوی خلیفه وے | او بیشکه دے | یوه نښه ده

نو تاسو نه به مو فرښتې راپیدا کړے وې چه په زمکه باندې به یو بل پسے اوسیدلے. او عیسیٰ په قیامت باندې د یقین راوستلو

لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾
دَ قیامت | پس تاسو شک مه کوئ | دَ دې په راتلو کښې | او زما پیروي کوه | هم دا دَه | لار ده | سمه
ذریعه ده تو تاسو په دې حقله شک مه کوئ او په ما پسې روان شئ ، دا سمه نیغه لار ده .

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيسٰى
او منع دې نه کړي تاسو | شیطان | بیشکه دے | ستاسو | دُښمن دے | ښکاره | او هر کله چه | راغے | عیسیٰؑ
او شیطان ؏ تاسو (په دې حقله لارې نه تلو نه) هیڅ کله منع نه کړي بیشکه هغه ستاسو ښکاره دُښمن دے. او څهٔ وخت چه عیسیٰؑ ښکاره

بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ
دَ معجزو سره | نو ده ووئیل | چه ما راوړے دے تاسو ته | حکمت | او چه واضحه کړم | تاسو ته | ځینې
ځینې راوړے نو خلقو ته ئے ووئیل چه تاسو له زهٔ دَ حکمت خبرې راوړے دي او څکه (راغلے یم) چه تاسو ته ځینې خبرې صفا

الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ
هغه (خبرې) | چه تاسو اختلاف کوئ | په هغې کښې | پس وویریږئ | دَ الله نه | او ومنئ زما حکم | بیشکه | هم الله
کړم چه تاسو په کښې اختلاف کوئ نو دَ الله نه وویریږئ او زما خبرې ومنئ . بیشکه الله زما هم

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ
زما رب | او ستاسو رب دے | پس عبادت کوئ دَ دهٔ | هم دا ده | لار ده | سمه | پس اختلاف وکړو
رب دے او ستاسو هم رب دے نو پوازې دَ هغهٔ عبادت کوئ هم دا سمه نیغه لار ده . نو بیا (په دې پسې هم)

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ
ډیرو جماعتونو | په خپل مینځ کښې | پس تباهي ده | هغو خلقو دَپاره | چه ظلم ئے وکړو | له عذاب نه
مختلفو ډلو په خپل مینځ کښې اختلاف پیدا کړو . نو ظالمانو خلقو له دَ دردناکې ورځې دَ عذاب دَ لاسه (غټه) تباهي

يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
دَ ورځې | دردناکې | دوئ انتظار نه کوي | مګر صرف دَ قیامت | چه را په شي دوئ ته | ناګهانه
پرته ده . دا خلق بس دَ قیامت دَ ورځې انتظار کوي چه ناګهانه ورته راشي

وَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ اَلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
او دوئ به | خبر نهٔ وي | ټول دوستان به | په دغه ورځ | دَ یو بل
او دوئ پرې خبر قدر له نهٔ وي ټول دوستان به په دغه ورځ دَ یو بل دښمنان

عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ
دښمنان وي | سیوا | دَ پرهیزګارو نه | اے زما بندګانو! | نشته | څهٔ ویره | په تاسو باندې
شي سیوا دَ پرهیزګارو خلقو نه . اے زما بندګانو! نن ورځ په تاسو هیڅ ویره

الْيَوْمَ وَلَآ أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوا
نن ورځ | او نهٔ به | تاسو | غمژن شئ | کوم خلقو | چه ایمان راوړو | زمونږ په آیتونو | او دوئ وو
نشته او نهٔ به دربانډې څهٔ غم راځي ، دا هغه کسان دي چه زمونږ په آیتونو باندې ایمان راوړے وو او زمونږ

ع ۱۱ ۱۳

مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧٠﴾

مسلمانان | داخل شئ | جنت ته | تاسو | او ستاسو ښځې | چه عزت به درکولے شي .

فرمان ئې منلے وو تاسو هم او ستاسو بیبیانې هم جنت ته خوشحاله خوشحاله ورننوزئ .

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ وَفِيْهَا مَا

گرځولے به شي | په دوي باندې | رکیبئ | د سرو زرو | او گلاسونه (هم) | او په هغې کښې به وي هغه څه

په هغې کښې به د سرو زرو د رکیبو او گلاسونو دور چلیږي او هغه ټول څیزونه به

تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٧١﴾

چه غواړي ئې | نفسونه | او چه بنه لگي | په سترگو | او تاسو به | په دے کښې | همیشه یئ .

ورکیدے چه څه ئې زړه غواړي او سترگې پرے خوشحالیږي او تاسو به په کښې تل تر تله اوسیږئ .

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٢﴾

او هم داده | هغه جنت | د کوم چه | تاسو وارثان جوړ کړے شوئ | په بدله (د هغه عملونو) | چه تاسو به کول .

او دا هغه جنت دے چه تاسو د خپل عمل په سبب د هغې مالکان کړے شوئ

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٣﴾ اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ

تاسو لپاره | په دے کښې | میوے دي | ډیرے | چه له دے نه به | تاسو خورئ | بیشکه | گناهگاران به

په دے کښې تاسو د پاره ډیر قسمه میوے دي چه خوراکونه به ترې نه کوئ نافرمانه خلق به همیشه په

فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ

په عذاب کښې | د دوزخ | همیشه وي | نه به شي سپکولے | له دوي نه | او دوي به | په هغې کښې

دوزخ کښې پراته وي . عذاب به ترے نه سپکولے نه شي او مایوسه به په کښې

مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٦﴾

مایوسه پراته وي | او مونږ په دوي ظلم ونه کړو | او لیکن | دوي وو | ظالمان

پراته وي او مونږ پرے هیڅ ظلم نه دے کړے خو دوي په خپله (د ځان د پاره) ظالمان وو

وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿٧٧﴾

او آواز به وکړي | اے مالکه (نوم فرښته) | کار دې تمام کړي | زمونږ | ستا رب | د به ووائي | بیشکه تاسو | همیشه اوسیدونکي یئ

او دوي به آواز وکړي چه اے مالکه ! ستا رب دې زمونږ د ژوند کار خلاص کړي هغه به ووائي تاسو به همیشه دلته پراته یئ .

لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَمْ اَبْرَمُوْا

مونږ راوړے وو تاسو ته | حق دین | او لیکن | اکثره ستاسو | د حق نه | نفرت کوله | آیا دوي کلک قصد کړے دے

مونږ تاسو ته رښتینے دین راوړے ولو خو په تاسو کښې اکثر خلق د حق دین نه بیزاره شول آیا دوي خپل (ځان له)

اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ

د یو کار | پس بیشکه مونږ هم | کلک قصد کوونکي یو | آیا دوي خیال کوي | بیشکه مونږ | نه اورو | راز د دوي

بند وبست کړے دے ؟ نو مونږ ورته هم خپل انتظام د ساتلو دے آیا دوي داخیال دے چه مونږ د دوي پټے او سرگوشئ خبرے

وَنَجْوٰىهُمْ ۚ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ

او د دوی مشوره | ولے نه | او زموږ لیږلے شوی (فرښتې) | دوی سره | لیکی | ووایه | که چرے وی

نه اورو ؟ ولے نه ! حالانکه زموږ لیږلے (فرښتې) دوی سره دی چه لیکل کوی (اے نبیؐ!) ووایه که چرے د رحمان

لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴿٨١﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ

د رحمان | څهٔ اولاد | پس زهٔ به | د ټولو نه وړومبے | (د دهٔ) عبادت کوونکے یم | پاک دے | رب | د آسمانونو

(خدائے) اولاد وے نو د ټولو نه وړاندې ما به د هغهٔ عبادت کولو ، پاک دے د آسمانونو او د زمکے

وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا

او د زمکے | مالک | د عرش | له هغه څه نه | چه دوی ئے بیانوی | پس پریږده دوی | چه مشغول وی

رب د عرش مالک د هغه ټولو خبرو نه چه دوی ئے بیانوی ، نو دوی په خپلو شغلونو او په لوبو کښے پراته

وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ

او لوبے کوی | تر دے چه | د ګوری | دوی هغه ورځ د کومے چه | دوی سره وعده کولے شی | او دے | هغه ذات دے چه

پریږده تر دے چه هغه ورځ راشی د کومے چه دوی سره وعده شوے ده . او الله هغه ذات دے چه

فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ ۗ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٤﴾

په آسمان کښے (هم) | معبود دے | او په زمکه کښے (هم) | معبود دے | او هم دے دے | حکمت والا | علم والا

په آسمان کښے هم معبود دے او د زمکے په مخ هم معبود دے او دے د حکمتونو خاوند دے په هر څهٔ پوهه دے .

وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ

او ډیر بابرکت دے | هغه ذات چه | د دهٔ دهٔ | بادشاهی | د آسمانونو | او د زمکے | او د هغه څه چه | د دواړو په مینځ کښے دی

او الله ډیر بابرکته ذات دے چه د آسمانونو او د زمکے او د دواړو ترمینځه د څیزونو بادشاه دے .

وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ

او هم دهٔ سره دے | علم | د قیامت | او هم د دهٔ طرف ته | به تاسو واپس کړے شئ | او اختیار نهٔ لری | هغه کسان چه

او دهٔ ته (د) قیامت (وخت) معلوم دے او تاسو ټول به ورته پستنه ورځئ . او دوئ چه د الله تعالیٰ نه سیوا

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ

دوی ئے عبادت کوی | سیوا له دهٔ نه | د سفارش | مګر | هغه څوک | چه ګواهی ورکړی وی | د حق | او دوی

د کومو معبودانو عبادت کوی هغوئ د سفارش کولو هیڅ اختیار نشته خو هغه ! چا چه د حقے خبرے اقرار کړے وی او په هغهٔ

يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ

پوهیږی | او که چرے | ته تپوس وکړے له دوی نه | چه چا | پیدا کړل دوی | نو ضرور به | وائی دوی | الله

یقین لرلے وی . (نو هغوئ به شفاعت کولے شی) او که ته د دوی نه تپوس وکړے چه تاسو چا پیدا کړی یئ ؟ نو ضرور به وائی چه الله (پیدا کړی

فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾

نو بیا کوم خوا | دوی اړولی روان دی | او قسم د ګوینا | چه اے زما ربه! | چه بیشکه دا داسے | خلق دی | چه ایمان نهٔ راوړی

یو) نو بیا کوم خوا دوئ اړولی روان دی او الله ته (د رسولؐ) دا وینا هم معلومه ده چه اے ربه! دا داسے خلق دی چه په هیڅ وجه ایمان نهٔ راوړی .

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ؕ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

پس مخ واړوه | له دوی نه | او ووایه | سلام دے | پس زر به | دوی پوهه شي

نو (لے نبي ﷺ!) ته د دوی نه مخ واړوه او ورته ووایه چه زهٔ درته سلام کوم نو زر دے چه حقیقت به ورته معلوم شي.

سُوْرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورة دخان په مکه کښے نازل شوې ده | شروع کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان او ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ۵۹ ایتونه او درې رکوع دي

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

حٰمٓ ۚ﴿١﴾ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۙ﴿٢﴾ اِنَّاۤ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ

حٰمٓ | قسم دے په کتاب | واضحه | بیشکه موږ | نازل کړو دا | په شپه | مبارکه کښې

حٰمٓ - په دے واضحه کتاب باندې قسم دے. موږ دا کتاب په یوه برکتي شپه کښې نازل کړے دے.

اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ﴿٣﴾ فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ۙ﴿٤﴾ اَمْرًا

بیشکه موږ یو | ویروونکي | په دے کښې | فیصله کولے شي | د هر | کار | حکمت والا | په وجې کولو سره

بیشکه موږ (له عذابه) ویروونکي یو. په دے شپه کښې هر د حکمت معامله زموږ په حکم سره فیصله کیږي، (او دا) حکم زموږ

مِّنْ عِنْدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ۚ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

له طرفه خپل نه | بیشکه موږ یو | رالیږونکي | په سبب د رحمت | ستا د رب | بیشکه هم دے

د بارګاه نه جاري کیږي ولے چه هم موږ رالیږونکي یو. دا ستا د رب مهرباني ده بیشکه هغه هر څهٔ

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۙ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ

آورېدونکے | پوهه دے | رب دے | د آسمانونو | او د زمکے | او څهٔ چه | د دې دواړو په مینځ کښې دي | که چرې یئ تاسو

آورې په هر څهٔ پوهه دے، د آسمانونو او د زمکے او د دې ترمینځه د څیزونو رب دے که تاسو پرے

مُّوْقِنِيْنَ ﴿٧﴾ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

یقین کوونکي | نشته هیڅ معبود | سیوا د دهٔ نه | چه ژوندي کوي | او مړهٔ کوي | رب دے ستاسو | او رب دے

یقین راوستل غواړئ. د هغهٔ نه سیوا هیڅوک د عبادت لائق نشته هم هغه ژوندي کوي او مرګ راولي، ستاسو او ستاسو د پلارانو

اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ

ستاسو د پلارانو | پخوانو | بلکه | دوی | په شک کښې دي | لوبے کوي | نو ته انتظار کوه | د هغې ورځے

نیکونو هم د رب دے. لیکن دا خلق خو په شک کښې پراته دي په لوبو کښې اخته دي. نو د هغې ورځے انتظار

تَاْتِي السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿١٠﴾ يَّغْشَى النَّاسَ ؕ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١١﴾

چه را به وړي | آسمان | لوګے | ښکاره | چه پټ به کړي | خلق | هم دا دے | عذاب | دردناک

کوه چه د آسمان د غاړے نه یو څرګند لوګے ښکاره شي. چه په خلقو به راخور شي، دغه به ډیر دردناک عذاب وي

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى

اے زموږه ربه! | لرے کړه له موږ نه | دا عذاب | بیشکه موږ | ایمان راوړونکي یو | کوم ځائے دے | دوی د پاره | نصیحت

اے زموږ ربه! زموږ نه دا عذاب لرے کړه، موږ به ایمان راوړو. دوی کله نصیحت قبلوي؟

وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ

حال دا دے چه راغلے وو دوی ته | يو رسول | ښکاره | بيا دوی مخ وارړولو | له هغه نه | او ووے وئيل | دا ته ښودلے شوے دے

حال خو دا دے چه واضح بيان کوونکے پيغمبر ورته راغلے دے. نو دوی ترے نه مخ وګرځولو او دا ئے ووئيل چه دا ته زده کړه شوے

مَّجْنُوْنٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ﴿١٥﴾

ليونے دے | بيشکه موږ | لرے کوونکی يو | د عذاب | لږ ساعت | بيشکه تاسو | بيا راګرځيدونکی يئ.

ليونے دے. موږ به دا عذاب څه لږ وخت له موږه لرے کړو، نو تاسو به خپل زوړ حالت ته ورګرځئ.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

په کومه ورځ چه | نيول به وکړو موږ | نيول | ډير سخت | بيشکه موږ | انتقام اخستونکی يو | او بيشکه امتحان کړے وو موږ

په کومه ورځ چه به موږ ډير سخت نيول کوو موږ به خامخا بدله اخلو. او موږ د دوی نه

قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوْٓا

له دوی نه وړاندے | د قوم | د فرعون | او راغے دوی ته | پيغمبر | عزتمند | چه | حواله کړئ

وړاندے د فرعون قوم آزمائيلے وو. او هغوی ته يو عزتمند پيغمبر راغلے وو. چه د خدائے

اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٨﴾ وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا

ما ته | بندګان د الله | بيشکه زه | تاسو د پاره | يو رسول يم | امانتدار | او دا چه | تاسو سرکشی مه کوئ

بندګان ما ته حواله کړئ، زه تاسو ته راليږلے شوے امانتدار پيغمبر يم. او دا چه تاسو د الله تعالیٰ په مقابله

عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٩﴾ وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ

د الله خلاف | بيشکه زه راوړونکے يم تاسو ته | په دليل | ښکاره سره | او بيشکه زه | پناه غواړم | د رب خپل

کښے سرکشی مه کوئ، زه تاسو ته يو څرګند دليل پيش کوم، او بيشکه زه ستاسو او د خپل رب پناه

وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢١﴾

او د رب ستاسو | (له دے نه) چه تاسو سنګسار کړئ ما | او که چرے | تاسو ايمان نه راوړئ | زما (په خبره) | نو له ما نه جدا شئ.

غواړم له دے خبرے نه چه تاسو ما سنګسار کړئ او که چرے تاسو په ما ايمان نه راوړئ نو زما نه بيرته په ډډه شئ.

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ

نو دعا وکړه | خپل رب ته | چه دا خلق | مجرمان دی | پس بوځه | بندګان زما

بيا موسیٰ خپل رب ته دعا وکړه چه دا خو ډير غټ مجرمان خلق دی، نو حکم وشو چه اے موسیٰ! ته زما بندګان د

لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٤﴾

په وخت د شپے | بيشکه ستاسو | تعاقب به کولے شی | او پريږده | سمندر | په قلار | بيشکه دوی | لښکر دے | ډوبيدونکے.

شپے شپے (د معلومه) او پاسه تعاقب به درپسے کيږی او دريا ب غلے په قلار پريږده، د دوی ټول لښکر به ډوبيږی

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٦﴾

څومره | دوی پريښودل | باغونه | او چينے | او فصلونه | او محلونه | ښائسته

نو دغه خلقو څومره باغونه او چينے پريښودے؟ او فصلونه او ښه ښائسته محلونه.

وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ۝۲۷ كَذٰلِكَ ۫ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۝۲۸

او نعمتونه | چه وو به دوی په هغځ کښې | مزه اخستونکی | دغه شان | او مونږ وارث کړو د هغې | یو بل قوم

او د آرام سامانونه چه دوئ به په کښې اوسیدل . هم دغسې وُشوه او مونږ یو بل قوم د هغې ټولو څیزونو مالک کړو

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ۝۲۹ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا

پس و نه ژړل | په دوی باندې | آسمان | او زمکه | او نه په دوی ته مهلت ورکولے شی | او مونږ نجات ورکړو

نو نه خو بیرے آسمان او زمکه ژړا وُکړه او نه ورته مهلت ورکړے شو . او مونږ بنی اسرائیل

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ۝۳۰ مِنْ فِرْعَوْنَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

بنی اسرائیلو ته | له عذاب | سپکوونکی نه | (یعنی) د فرعون نه | بیشکه هغه وو

د سپکوونکی عذاب نه خلاص کړل . یعنی د فرعون نه هغه ډیر سرکش وو

عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ۝۳۱ وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۳۲

سرکش | له حد نه تیریدونکو نه | او بیشکه مونږ غوره کړی او دوئ | په پوهه سره | په عالمونو باندې

د حد نه وړاندې تیریدونکے وو او مونږ په خپل علم سره بنی اسرائیلو له په ټول مخلوق باندې فضیلت ورکړو .

وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ۝۳۳ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

او مونږ ورکړے دوئ ته | نخښې | چه په هغې کښې وو | آزمیښت | ښکاره | بیشکه | دا خلق

او مونږ هغوئ له داسې نخښې ورکړې وې چه په کښې واضح آزمیښت وو . بیشکه دا (کفار)

لَيَقُوْلُوْنَ ۝۳۴ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ۝۳۵

وائی | نه دے دا | مگر زمونږ مرګ | وړومبے | او نه به یو مونږ | راپاڅولی شوی

وائی چه بس دغه د دنیا مرګ (زمونږ آخری انجام) دے او بیا به نه راژوندی کیږو .

فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۳۶ اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ

پس راولئ | زمونږ پلار نیکه | که چرے یئ تاسو | ریښتینی | آیا دوی | غوره دی | یا

نو که تاسو پیغمبران ریښتینی یئ نو زمونږ پلاران نیکونه راواپس کړئ . آیا (په قوت او طاقت کښې) دا خلق بهتر دی یا

قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَّالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ اَهْلَكْنٰهُمْ ۫ اِنَّهُمْ كَانُوْا

قوم | د تُبَّع | او هغه خلق | چه له دوی نه وړاندې وو | مونږ هلاک کړل دوی | بیشکه دوی | وُو

د تُبَّع قوم او هغه خلق چه له دوئ نه وړاندې تیر شوی دی ، مونږ دغه ټول هلاک کړل ، بیشکه هغوئ لوئے

مُجْرِمِيْنَ ۝۳۷ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

مجرمان خلق | او نه دی پیدا کړی مونږ | آسمانونه | او زمکه | او هغه چه | د دې دواړو په مینځ کښې دی

مجرمان وو او مونږ آسمانونه او زمکه او هغه چه د دې دواړو په مینځ کښې دی

لٰعِبِيْنَ ۝۳۸ مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۳۹

لوبه کوونکی | مونږ نه دی پیدا کړی دا دواړه | مګر | د حکمت لاندې | او لیکن | اکثر په دوی کښې | نه پوهیږی .

بے کاره نه دی جوړ کړی ، مونږ دا دواړه په ډیر حکمت پیدا کړی دی لیکن په دوی کښې اکثر نه پوهیږی .

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى

بیشکه | ورځ | دَ فیصلے | دَ دوی وعده ده | دَ ټولو | په کومه ورځ چه به | په کار نهٔ راځی | څوک دوست

بیشکه چه دَ فیصلے ورځ دَ دے ټولو مقرره نیټه ده؛ په دغه ورځ به هیڅ یو دوست دَ بل

عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ

دَ بل دوست | هیڅ هم | اَو نهٔ به دوی ته | امداد ملاویږی | مگر | په چا چه | رحم وکړو | الله

دوست هیڅ په کار نهٔ راځی او نهٔ به ئے امداد کیږی مگر په چا چه الله تعالیٰ رحم وکړی

اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ

بیشکه هم دے | غالب | مهربان دے | بیشکه | اَونه | دَ زقوم | طعام

بیشکه هغه ډیر زبردست دے مهربان دے۔ بیشکه دَ زقوم اَونه به دَ گناهگارو

الْاَثِيْمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيْمِ ﴿٤٦﴾

دَ گناهگارو دے | په شان دَ ویلی شوے تانبے | جوش به وهی | په خیټو کښے | په شان دَ جوشیدو | دَ گرمو اوبو

خوراکه وی، لکه ویلی شوے تانبه۔ په خیټو کښے به (هم دغه شان) یشیږی لکه گرمے اوبهٔ چه یشیږی۔

خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ

وُنیسئ دے | بیا دا کاږئ دے | دَ دوزخ مینځ پورے | بیا | واړوئ | دَ دهٔ دَ سر دَ پاسه

(حکم به وُشی) دے راونیسئ او دَ دوزخ مینځ ته ئے راکاږئ۔ بیا ورله په سر باندې تکلیف رسوونکے

مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا

عذاب | دَ یشیدو اَوبو | وُڅکه | بیشکه تهٔ | لوئے یئے | قدرمند یئے | بیشکه دا دی

گرمے اَوبهٔ توئے کړئ۔ (وبه وئیلے شی) دَ څکوند واخله تهٔ خو ډیر عزتمند او درونډ سړے وے! ۔ دا هغه عذاب

مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿٥١﴾

هغه څه چه په هغے کښے | تاسو شک کوو | بیشکه | پرهیزگاران به | په ځائے | دَ امن کښے وی

دے چه تاسو به دَ دے په حقله شکمن وئ۔ بیشکه پرهیزگار خلق به دَ امن په ځائے کښے دیره وی۔

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٢﴾ يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ

په باغونو کښے | او چینو کښے | اغوندی به | له باریکو ریښمونه | او دَ پیړو ریښمونه

په باغونو او په چینو کښے به (ناست) وی۔ دَ ریښمو نری او غټ جامے به اغوندی، یو بل ته

مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ ۫ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُوْنَ

یو بل ته مخامخ به وی | هم دغه شان (به وی) | او موږ به ییبیلنے جوړے کړو دَ دوی | حورے | دَ غټو سترگو والا | دوی به راغواړی

مخامخ به ناست وی، دا خبره هم دغسے ده او موږ به ورته سترگے پیغلے دَ غټو غټو سترگو میرمنے ښځے وادهٔ کړو

فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا

په دے کښے | دَ هر قسم | میوے | په امن سره | نه به څکی | هلته | (مزه) دَ مرگ | سوا

هر رنگ میوے به په اطمینان راغواړی۔ دَ دنیا دَ وړومبنی (تیر شوی) مرگ نه بغیر بل

ع ٢ ١٥

معانقة ١٤

الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۚ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا

دا په فضل وی | ذ دوزخ نه | له عذاب | او (الله) به وساتی دوی | ذ وړومبی مرګ نه

مرګ به نهٔ وی ، او الله تعالیٰ به ئے ذ دوزخ ذ عذابه بچ کړی . دا ټول ستا ذ

مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ

ستا ذ رب | هم دادے | هغه | کامیابي | ډیره لویه | پس بیشکه | آسان کړو موږ قرآن

رب فضل دے او هم دغه غټه کامیابي ده . نو موږ دا قرآن ستا

بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

ستا په ژبه کښے | ښائیږی چه دوی | نصیحت حاصل کړی | پس ته انتظار کوه | بیشکه دوی هم | انتظار کوونکی دی

په ژبه آسان کړے دے چه دوی نصیحت قبول کړی نو ته هم انتظار کوه او دوی هم انتظار کوی

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | وَثَلَاثُونَ آيَةً وَأَرْبَعُ رُكُوعَاتٍ

سورة جاثيه په مکه کښے نازل شوے په | شروع کوم په نوم ذ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے چه ۳۷ آیتونه او ۴ رکوع دی

ذ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

حمٓ | نازل کړے شوے دے | دا کتاب | له طرفه ذ الله | چه ډیر زبردست | حکمت والا دے

حمٓ ذ دے کتاب نازلیدل ذ الله تعالیٰ ذ طرف نه دی چه زبردست دے ذ حکمتونو خاوند دے .

إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ

بیشکه | په آسمانونو کښے | او په زمکه کښے | نخښے دی | ذ ایمان والو ذ پاره | او | ستاسو په پیدا ونښت کښے

په آسمانونو او زمکه کښے ذ ایماندارو خلقو ذ پاره ډیرے نخښے دی - او په خپله ستاسو او ذ دے

وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

او ځه چه هغه خوروی | له ځناورو نه | نخښے دی | ذ پاره ذ هغه قوم چه یقین کوی | او په ټلو راتللو | ذ شپے

ځناورو په پیدا ونښت کښے ذ یقین خاوندانو له ډیرے نخښے پرتے دی - او ذ شپے ورځے په پرله پسے

وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا

او ذ ورځے کښے | او په هغه څه کښے | چه نازل کړے دے | الله | له آسمان نه | رزق (اوبه) | بیا ئے ژوندی کړه

تګ راتګ کښے او په هغه روزئی کښے چه الله تعالیٰ ذ آسمان نه راکوزه کړه نو زمکه ئے پرے

بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

په هغه سره | زمکه | پس له مړه کیدلو ذ هغے نه | او په ګرځیدلو | ذ بادونو کښے | نخښے دی | عقلمندو ذ پاره

ذ اوچیدو نه پس بیا راژوندئی کړه او ذ بادونو په اوړیدو راګرځیدو کښے ذ هوښیارانو ذ پاره ډیرے نخښے دی

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ فَبِأَيِّ

دا | آیتونه دی | ذ الله | چه تلاوت کوو موږ ذ دے | په تا | په حق سره | پس په کومه

دا ذ الله تعالیٰ آیتونه دی چه موږ ئے تاته سم سم اورووـ بیا دا (خلق)

حَدِيثٍۭ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ

خبره | پس دَ الله | او دَ دهٔ دَ آيتونو نه | دوی ايمان راوړی | تباهي ده | دَ هر | دروغژن

دَ الله تعالىٰ او دَ دهٔ دَ آيتونو نه پس به په کومه خبره ايمان راوړی؟ هر دروغژن نافرمان له تباهي

اَثِيْمٍ ﴿٧﴾ يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

ګناهګار دَ پاره | چه آوری | آيتونه دَ الله | چه لوستے شی | په دهٔ | بيا | اصرار کوی

مقرر ده چه دَ الله تعالىٰ آيتونه کوم چه دهٔ ته اوروَلے شی آوری او بيا هم په خپل غرور کښے

مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٨﴾

په تکبر کولو سره | لکه چه | دهٔ هيڅ آوريدلی نه وی هغه | پس زيرے ورکړه دهٔ ته | دَ عذاب | دردناک

داسے ټينګ پروت وی لکه چه هيڅ اوريدلی ئے نه وی نو ته داسے کس له دَ دردناک عذاب زيرے ورکړه.

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا ۨاتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ اُولٰٓئِكَ

او هر کله چه | دَ پوهه شی | زمونږ له آيتونو نه | په څه څيز | نو نيسی دے هغه | په مسخره | هم دا خلق دی

او څهٔ وخت چه زمونږ په آيتونو کښے دَ يو آيت نه خبر شی نو ختندا ګانے ورپورے شروع کړی داسے خلقو

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ

چه دوئ پاره | عذاب دے | سپکوونکے | دَ دوئ په وړاندې | دوزخ دے | او په کار به را نشی | دَ دوی

له سپکوونکے عذاب مقرر دے - دوئ ته وړاندې دوزخ تيار پروت دے. او دا خپله (دنيوی) ګټه به ورته

مَّا كَسَبُوْا شَيْئًا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ

څه چه دوی ګټلی | هيڅ هم | او نه | هغه چه دوی نيولی | سيوا | دَ الله نه | دوستان | او دوئ پاره

هيڅ فائده ورنه کړی ، او نه هغه معبودان چه دَ خدائے نه سيوا ئے ځان له نيولی دی او هغوئ دَ

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾ هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ

عذاب دے | لوئے | دا | هدايت دے | او کوم خلق چه | منکران دی | دَ آيتونو دَ رب خپل | هغوئ دَ پاره

پاره لوئے عذاب مقرر دے دا (قرآن سراسر) هدايت دے ، او څوک چه دَ خپل رب آيتونه نه منی هغوئ له دَ

عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ ع ١١ ١٧

عذاب دے | له دردناک عذاب نه | الله هغه ذات دے | چه تابع ئے کړو | تاسو پاره | درياب | چه چليږی

سختئ نه ډک (او) دردناک عذاب مقرر دے. الله هغه ذات دے چه تاسو له ئے سمندر تابع کړے دے چه کشتئ

الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢﴾

کشتئ | په هغه کښے | دَ دهٔ په حکم | او چه تاسو ولټوئ | دَ دهٔ فضل | او دَ پاره دَ دے چه تاسو | شکر وکړئ

پکښے دَ هغهٔ په حکم چليږی او دَ پاره دَ دے چه تاسو دَ هغهٔ دَ فضل تلاش وکړئ او چه شکر ادا کړئ -

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا

او تابع کړل دهٔ | تاسو پاره هغه څه | چه په اسمانونو کښے دی | او هغه څه | چه په زمکه کښے دی | ټول

او څومره څيزونه چه په اسمانونو او په زمکه کښے پراته دی هغه ټول ئے درته دَ خپل طرف نه

مِّنْهُ ۚ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۳ قُلْ لِّلَّذِیْنَ

دَ خپل اړخ نه | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ هغه خلقو دَ پاره | چه فکر کوی | دوایه | هغه خلقو ته

تابع کړل - په دے کښے دَ فکر دَ خاوندانو دَ پاره نخښے پرتے دی. ته مؤمنانو ته دوایه چه هغه خلق

اٰمَنُوْا یَغْفِرُوْا لِلَّذِیْنَ لَا یَرْجُوْنَ اَیَّامَ اللّٰهِ لِیَجْزِیَ قَوْمًۢا

چه ایمان ئے راوړو | چه معاف کړی | هغو ته چه | اُمید نه لری | دَ ورځو دَ الله | دَ پاره دَ دے چه سزا ورکړی دے | یو قوم ته

(دَ خپل اړخ نه) معاف وګنړی چه دَ الله تعالیٰ په معاملو یقین نه ساتی (دَ پاره دَ دے) چه الله (په عمل پسے

بِمَا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ۝۱۴ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ

دَ هغه څه چه دوی به کول | چاچه عمل وکړو | نیک | نو دَ خپل ځان دَ پاره | او چا چه بد کار وکړو

یو قوم له دَ خپل عمل بدله ورکړی. چاچه دَ نیکئ کار وکړو نو خپل ځان له ئے وکړو او څوک چه بد کوی

فَعَلَیْهَا ۫ ثُمَّ اِلٰی رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۵ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا

پس وبال ئے په دهٔ دے | بیا به | طرف دَ رب خپل ته | راجمع کولے شئ تاسو | او بیشکه | ورکړے وو موږ

نو دَ خپل ځان سره بد کوی بیا ستاسو دَ ټولو دَ پاره خپل رب ته پستنه تګ مقرر دے. او موږ بنی اسرائیلو ته کتاب

بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ

بنی اسرائیلو ته | کتاب | او حکومت | او نبوت | او موږ روزی ورکړه دوی ته | له پاکیزه څیزونو نه

حکمت او نبوت ورکړے وو ، او ښه پاکیزه خوراکونه مو ورته نصیب کړی وو -

وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ۝۱۶ وَاٰتَیْنٰهُمْ بَیِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ

او بزرګی ورکړه موږ دوئی ته | په عالمونو باندے | او ورکړے وے موږ دوئی ته | نخښے واضح | په باره دَ دین کښے

او په ټول جهان مو ورته فضیلت ورکړے وو - او هغوئی ته مو دَ دین په حقله څرګندے دلیلونه ورکړی وو -

فَمَا اخْتَلَفُوْۤا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْیًۢا بَیْنَهُمْ ؕ

پس اختلاف ونهٔ کړو دوی | مګر پس له دے نه چه | راغے دوئی ته | علم | په وجه دَ ضد | په خپل مینځ کښے

نو دغه خلقو دَ سم علم دَ راتلو نه پس دَ خپل ضد په وجه اختلاف شروع کړو

اِنَّ رَبَّكَ یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فِیْمَا كَانُوْا فِیْهِ

بیشکه ستا رب به | فیصله وکړی | دَ دوئی په مینځ کښے | په ورځ | دَ قیامت | په هغه څه کښے | چه دوی به په هغے کښے

بیشکه چه ستا رب به دَ هغوئی تر مینځه دَ قیامت په ورځ دَ اختلافی خبرو په حقله فیصله

یَخْتَلِفُوْنَ ۝۱۷ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰی شَرِیْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

اختلاف کولو | بیا | موږ کړے ته | په یوه خاص طریقه | دَ دین | نو پیروی کوه ته دَ هغے

وکړی. بیا (اے پیغمبره!) موږ ته دَ دین په یوه خاصه طریقه روان کړے یے نو ته په هغه طریقه روان وسیږه

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ ۝۱۸ اِنَّهُمْ لَنْ یُّغْنُوْا عَنْكَ

او پیروی مهٔ کوه | دَ خواهشونو | دَ هغو خلقو چه | نهٔ پوهیږی | بیشکه دوی به | هیڅ کله به کار نهٔ راځی | ستا

او دَ دے جاهلانو په خواهشونو پسے مه ځه - دوئی دَ الله تعالیٰ په مقابله کښے ستا هیڅ

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ

دَ الله په مقابل کښې | هیڅ هم | او بیشکه | ځینې له دوی نه | دوستان دی دَ ځینو | او الله

په کار راتلے نه شی ، او ظالمان خلق په خپل مینځ کښې ډیر بل دوستان وی او الله تعالیٰ دَ

وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾ هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ

دوست دے | دَ پرهیزګارانو | دا (قرآن) | دلیلونه واضح دی | دَ پاره دَ خلقو | او هدایت دے | او رحمت دے

پرهیزګارانو دوست دے دا قرآن عامو خلقو دَ پاره دَ هوښیارتیا او دَ هدایت ذریعه ده او دَ یقین کوونکو

لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ

دَ هغه قوم دَ پاره | چه یقین کوی | آیا خیال کوی | هغه خلق | چه وے کړل | جرمونه

دَ پاره لوئے رحمت دے آیا څوک چه بد کارونه کوی دَ هغوئی دا خیال دے چه

اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ

چه کړو به موږ دوی | په شان دَ هغه خلقو | چه ایمان راوړو | او عملونه وکړو | نیک | یوشان به وی | ژوندون دَ دوی

موږ به ئے دَ هغو خلقو سره برابر وګڼو چه ایماندار دی او دَ نیکئی کارونه کوی ، چه دَ دے ټولو ژوند او مرګ

وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ع ۲ ۱۰ ۱۸

او مرګ ئے دَ دوی | بد دے | کوم چه | دوی فیصله کوی | او پیدا کړل | الله | آسمانونه | او زمکه

به یو برابر شی؟ دا خو دوئی ډیره خرابه فیصله کوی. او الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه په حکمت سره پیدا

بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

په حکمت سره | او چه جزا ورکړے شی | هر نفس ته | دَ هغه څه | چه ده وکړل | او په دوئی به | هیڅ ظلم نه کیږی.

کړی دی او دا چه هر چا ته به دَ خپل عمل بدله ورکړے شی او په هغوئی به هیڅ ظلم نه کیږی.

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ

آیا تا نه دی لیدلی | هغه چا ته چه وګرځولو | خپل معبود | خپل خواهش | او ګمراه کړو هغه | الله | سره دَ علمه

آیا تا دَ هغه چا حالت نه دے کتلی چه دَ خپل نفس خواهش ئے خپل معبود جوړ کړے دے او الله په کس سره دَ پوهے ګمراه کړے دے

وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ۗ فَمَنْ

او مُهر ئے ووهلو | دَ ده په غوږونو | او دَ ده په زړه | او واچوله | دَ ده په سترګو | پرده | نو څوک به

او دَ هغه په غوږونو او په زړه ئے مهر لګولے دے او په سترګو ئے ورله پرده اچولے ده نو دَ الله تعالیٰ

يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا

لاره ورښائی ده ته | پس دَ الله نه | نو آیا تاسو غور نه کوئ | او دوئی ووئیل | نه ده دا ژوند | مګر

(دَ پریښودو) نه پس به ورته څوک لار ورښودونکے شی؟ نو آیا تاسو غور نه کوئ؟ او دا خلق وائی چه زموږ (ژوند) خو بس

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ

ژوند زموږ | دَ دنیا | چه موږ مره کیږو | او ژوندی کیږو | او نه هلاکوی موږ | مګر | زمانه | او نشته دوی ته

هم دا دَ دنیا ژوند دے چه موږ مرو او پیدا کیږو او بس دغه زمانه ده چه موږ وژنی ، او دوئی سره په دے

بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۲۴﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

په دوی باندې | لوستې شي | او هر کله چه | ګمان کوی | مګر | نه دی دوی | څه علم | ددې (خبرې)

خبره هیڅ دلیل نشته . دوی خو محض د وهم او ګمان نه کار اخلی ، او څه وخت چه ورته زمونږ څرګندې آیتونه

اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ

پلاران زمونږ | راولئ | سیوا د دې نه چه دوی وائی | دلیل | د دوی څه (بل) | نو نه وی | چه واضح دی | زمونږ آیتونه

نو دوی سره د دې نه سیوا بل هیڅ جواب نه وی چه داوائی چه که تاسو رښتینی یئ نو زمونږ
ولوستې شي ،

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۵﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

بیا به جمع کړی تاسو | بیا به مړه کړی تاسو | ژوندی کوی تاسو | الله | ووایه | رښتینی | که چېرې یئ تاسو

مړه) پلاران نیکونه را حاضر کړئ . ورته ووایه چه هغه خدائ دے چه تاسو ژوندی ساتی بیا تاسو له مرګ راولی ، بیا هم هغه تا

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

خلق | اکثر | لیکن | په دے کښے | نشته (څه) شک | د قیامت | په ورځ

د قیامت په ورځ را جمع کړی چه په دے کښے هیڅ شک نشته خو اکثر خلق (په دو مره خبره هم) نه

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُوْمُ

قائم شي | او په کوم ورځ چه به | او د زمکے | د آسمانونو | بادشاهي | او الله د پاره ده | نه پوهیږی

پوهیږی - او د آسمانونو او د زمکے بادشاهي صرف د الله تعالیٰ ده ، او په کومه ورځ چه قیامت

السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ

هر یو امت | او وبه وینے ته | اهل باطل | تاوانیان شي | په دغه ورځ به | قیامت

قائم شي نو په هغه ورځ به د باطل ملګری په غټ تاوان کښے پریوزی . او ته به هر یوه فرقه ووینے چه په

جَاثِيَةً ۛ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا ۖ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا

د هغه څه | تاسو به بدله درکوله شي | نن ورځ به | خپلے عملنامے طرف ته | را بللے شي | هر یو امت به | په ګونډو پریوتی

ګونډو به پریوتی وی ، هره یوه فرقه به خپلے عملنامے ته ور حاضر کړے شي . چه نن به تاسو ته د خپلو کارونو

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۸﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۚ اِنَّا كُنَّا

بیشکه مونږ به | په حقه | ستاسو په مقابله | چه خبرے کوی | زمونږ کتاب دے | دا | چه تاسو به کول

بدله درکیدے شي - دا زمونږ جوړ کړے دفتر دے چه ستاسو په مقابله کښے رښتیا خبرې کوی ، مونږ خو به

نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۹﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

او عملونه ئے کړل | ایمان ئے راوړو | پس هغه خلق چه | تاسو به کول . | هغه څه چه | لیکل

ستاسو قول کارونه (په فرښتو باندې) لیکل . نو چا چه ایمان راوړے وو ، او د نیکۍ کارونه

الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿۳۰﴾

ښکاره | کامیابي | هم دا ده | په خپل رحمت کښے | د دوی رب | نو داخل به کړی دوی | نیک

ئے کول ، نو د هغوی رب به هغوی په خپل رحمت کښے داخل کړی او ښکاره کامیابي هم دغه ده .

ع ۴ ۱۹

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۟ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ

او لیکن | کوم خلق چه | منکر شول | پس آیا نهٔ وو | زما آیتونه چه لوستلے کیدل | په تاسو | پس لوئی وکړه تاسو

او څوک چه کافران وو نو (هغوی ته به وویلے شی چې) آیا تاسو ته به زما آیتونه نهٔ لوستلے کیدل خو تاسو لوئی وکړه

وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝٣١ وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ

او وئ تاسو | قوم | گناهگار | او هرکله چه به وُ ویلے شو | بیشکه | وعده دَ الله | رښتینې ده | او قیامت

او تاسو وئ نافرمانه خلق ۔ او چه دا به وُ ویلے شو چه دَ الله تعالیٰ وعده حقه ده او (دَ) قیامت

لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا

نشته هیڅ شک | په (راتلو دَ) دې کښې | نو وُ به وئیل تاسو | مونږ نهٔ پوهیږو | چه څهٔ دے | قیامت؟ | مونږ خیال نهٔ کوو | مګر

(په راتلو) کښې هیڅ شک نشته نو تاسو به وئیل چه مونږ نهٔ پوهیږو چه قیامت لا څهٔ څیز دے؟ مونږ خو دا محض

ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ۝٣٢ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا

یو ګمان غونډې | او مونږ نهٔ یو | یقین کوونکی | او ښکاره به شی | دوی ته | بدیانے | دَ هغه څهٔ | چه دوی به کول

یو خیالی څیز ګڼړو او زمونږ (په دے) هیڅ یقین نشته ۔ او دوی ته به خپل ټول بد عملونه راښکاره شی ، او

وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٣٣ وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰىكُمْ

او را تاؤ به شی | په دوئ | هغه (عذاب) | چه دوی به ورپورے | ملنډے کولے | او وُ به ویلے شی | چه نن ورځ به | هیر کړو مونږ تاسو

په کوم څیز پورے چه به یئے خندا ګلئے کولے هغه به ورباندې راتاؤ شی ۔ او دا به ورته وویلے شی چه مونږ به مو دا نن هیر کړو

كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ

لکه چه | هیر کړے وو تاسو | ملاقات | دَ دے ورځے خپلے | او ستاسو ټیکاڼه | دوزخ دے | او نشته تاسو دَ پاره

لکه تاسو چه دا ورځ هیره کړے ده ، او ستاسو ټیکاڼه دوزخ دے ، او ستاسو هیڅوک

مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٣٤ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ

څوک مدد ګار | دا (عذاب) | په وجه دَ هغه دے | چه نیولی وو تاسو | آیتونه دَ الله | په مسخره سره | او دوکه ورکړه تاسو ته

مددګار نشته ۔ دا ځکه چه تاسو دَ الله تعالیٰ په آیتونو پورے خندا ګلئے کولے او دَ دُنیا ژوند

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝٣٥

ژوند | دَ دُنیا | پس نن ورځ به | دوی نهٔ شی را ویستلے کیدے | له دوزخ نه | او نهٔ به دوی ته | دَ توبه موقع ملاؤ شی

په دوکه کښے غورزولی وئ نو نن ورځ به دوی دَ دوزخ نه بهر نهٔ شی راویستلے او نهٔ به دَ دوی توبه قبلولے شی

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٣٦

نو الله دَ پاره ده | ټوله ستاینه | چه رب دے | دَ آسمانونو | او رب دے | دَ زمکے | (او) رب دے دَ ټولو جهانونو

نو ټول تعریفونه الله تعالیٰ دَ پاره دی چه دَ آسمانونو ، زمکے او دَ ټولو جهانونو رب دے ۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۪ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٣٧

او هم دَ دهٔ دَ پاره | لوئی ده | په آسمانونو کښې | او په زمکه کښے | او هم هغه دے | زبردست | حکمت والا

او ټوله لوئی یوازے دَ هغهٔ ده هم په آسمانونو کښې او هم په زمکه کښے او هغه غالب دے دَ حکمت خاوند دے

ع ٤ ٢٠